

Petak, 11. juli 2008. godine

Svedok Zdravko Janić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.04 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima. Gospodine sekretare, molim vas, najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i drugih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Danas sudija Kinis nije u mogućnosti da zaseda sa nama. Sutkinja Gwaunza i ja smo doneli odluku da jeste u interesu pravde da nastavimo danas sa zasedanjem. Očekujemo da se sudija Kinis vrati u ponedeljak. Gospodine Mikuličiću, da li ste spremni da nastavite sa unakrsnim ispitivanjem?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju, gospodine Janiću, želeo bih da vas podsetim da ste još uvek pod obavezom koju ste preuzeli kada ste dali svečanu izjavu na početku svedočenja. Izvolite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala.

svedok: Zdravko Janić

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIKULIČIĆ – NASTAVAK

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Janić. Jučer smo govorili, sjećate se, o zapovjedi tadašnjeg načelnika Glavnog stožera, generala Bobetka, kojom su se postrojbe specijalne policije okupile na planini Velebit, ali je kasnije ta zapovjed povučena, i vi ste rekli da ste to shvatili kao jednu vrstu vježbe za predstojeću operaciju. Sjećate se toga?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio Tajništvo da nam prikaže dokument 65ter, 00683.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dok čekamo ovaj dokument, riječ je o zapovjedi novog načelnika Glavnog stožera, generala zbora, Zvonimira Červenka, od 21. srpnja 1995. godine, u kojoj on zapovjeda da se iz sastava specijalne policije Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske u rajon Zadar – Vir – Nin do 20.00 sati 23. srpnja izmjesti snage specijalne policije u jačini od 200 specijalaca. Gospodine Janić, sjećate li se ovih postupanja po zapovjedi Zvonimira Červenka, generala zbora, načelnika stožera?
SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, sjećam se. Već sam u ranijem iskazu govorio o onome što smo mi radili na području Zadra po ovoj zapovjedi načelnika Glavnog stožera. To je bila pričuvna, specijalna policija je bila pričuvna snaga za možebitnu intervenciju na liniji obrane kod grada Zadra u vrijeme neposredno prije *Oluje*.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li dobiti broj za ovaj dokument, molim.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Odbrane broj D537.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D537 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih Tajništvo 65ter, 01818.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, sljedećeg dana, 22. srpnja iz Glavnog stožera Hrvatske vojske, ovdje doduše u ime načelnika je potpisao general Stipetić, ide sljedeća zapovjed koja je upućena prema Zbornom području Split i izdvojenom zapovjednom mjestu u Zadru u kojem se zapovjeda da se treba osigurati smještaj za 350 pripadnika specijalne policije, time da snage specijalne policije, pogledajte točku 4, ostaju na direktnoj vezi i pod zapovjedanjem Glavnog stožera Hrvatske vojske. To je, dakle, nastavak događanja uoči pokretanja *Operacije Oluja*, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je. Ovo je ... ova zapovjed je razrada one prvobitne zapovjedi u detalje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li dobiti broj za ovaj dokument, molim.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Odbrane broj D538.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D538 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sad molio da nam se pokaže dokument koji je već uveden kao dokaz Tužiteljstva, P554.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovo je dokument od 22. srpnja 1995. godine, kojim se, zapravo, formira stožer skupnih snaga specijalne policije. Zapovjed koju su potpisali, to ćemo vidjeti kasnije na drugoj strani, za sada ćemo ostati na prvoj, ministar unutarnjih poslova, gospodin Jarnjak i pomoćnik ministra, gospodin Mladen Markač, se temelji na zapovjedi načelnika Glavnog stožera Hrvatske vojske, generala Zvonimira Červenka, a glede angažiranja skupnih snaga specijalne policije u jačini jedne bojne na području Policijske uprave zadarsko-kninske. Dalje se zapovjeda da sa danom 23. srpnja 1995. godine ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja čitam sa prve stranice zapovjedi, pa bih molio da možemo pratiti ... Tako je. Možda malo pomaknuti engleski tekst prema dolje. Hrvatski tekst je u redu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle: "Zapovjeda se da dana 23. srpnja otpočinje sa radom stožer skupnih snaga specijalne policije sa izdvojenim zapovjednim mjestom u sjedištu specijalne policije Policijske uprave zadarsko-kninske i u stožer skupnih snaga imenuju se sljedeći časnici Ministarstva unutarnjih poslova: zapovjednik akcije, pomoćnik ministra general-pukovnik Mladen Markač, načelnik stožera, brigadir Željko Sačić, načelnik Odjela unutarnje kontrole, bojnik Ante Šoljić, pomoćnik za interventnu skupinu u akciji *Poskok 2*, pukovnik Svemir Vrsaljko". Gospodine Janić, da ovdje samo za trenutak zastanemo. Možete li nam reći kakva je to akcija bila *Poskok 2*?
SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: *Poskok 2* je bila akcija, o njoj sam jučer govorio...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Samo u par rečenica.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Bila je akcija koja se provodila na području Velebita čiji je cilj bio zaštita magistralne ceste koja je spajala sjevernu i južnu Hrvatsku, dakle, jadranske magistrale. Provodila se je od 1992. godine pa sve do *Oluje*.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala. U točki 4... u točki 5 u stožer se, temeljem ove zapovjedi, uvodi bojnik Zdravko Janić. To ste vi, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I dalje se još navode druge osobe koje su stožeri, pa tako pomoćnik za pješništvo. Na stranici broj 2 hrvatskog teksta, pod rednim brojem 9, pomoćnik za obavještajni rad, Damir Cvetko, pomoćnik za raketno-topničku potporu, satnik Antun Bašić, pomoćnik za logistiku, Stjepan Kocmanić, pomoćnik za vezu, Drago Kelejuh, pomoćnik za sanitetsku potporu, doktor Josip Mihaljević, koordinator rada sa Hrvatskom vojskom, satnik Mladen Puček i pomoćnik za pričuvni sastav, Slavo Maduna. Dakle, vidimo da je u stožer imenovano 15 osoba. Dalje se navodi da stožer je dužan sa danom 23. srpnja a najkasnije do 16.00 sati priopćiti zapovjedniku akcije u sjedištu specijalne policije Policijske uprave zadarsko-kninske. Predzadnji odlomak ove zapovjedi govori o tome da je zapovjedništvo skupnih snaga dužno profesionalno obnašati svoje zadaće sukladno Zakonu o unutarnjim poslovima i konvencijama međunarodnog ratnog prava. Dalje se kaže da je tijekom obnašanja zadaća

zapovjedništvo dužno voditi ratni dnevnik, zemljovid, a po završetku angažmana izvršiti raščlambu akcije u obliku pismenog izvješća. Gospodine Janić, da nam približite ovu vojnu terminologiju u okviru koji su razumljivi civilima. Koja je osnovna funkcija stožera skupnih snaga?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Osnovna funkcija stožera skupnih snaga specijalne policije je da u okviru neke operacije koju provodi zajedno sa Hrvatskom vojskom, planira, provodi zadaće iz nadležnosti specijalne policije u zoni odgovornosti koju je dobila specijalna policija.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kad spominjete zonu odgovornosti, da li je specijalna policija ovakvim akcijama imala odgovornost nad određenim teritorijem u smislu uspostave ... uspostave preduvjeta za kasnije funkcioniranje civilne vlasti, ili je teritorijalna nadležnost specijalne policije bila zapravo ne prisutna nego je bila ta zona odgovornosti o kojoj vi govorite? I molim vas da nam objasnite koja je to razlika?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ovako, specijalna policija je imala u nekoj od operacija u kojoj je sudjelovala, isključivo, dakle, zonu odgovornosti za tu zadaću. Dakle, za početak zadaće, za vrijeme trajanja zadaće i do završetka. Recimo, u *Oluji* je to bilo, ne znam, četiri, pet dana. Specijalna policija nije imala ... specijalna policija nije imala teritorijalnu nadležnost nikakvog područja. Isključivo, dakle, govorim o zoni odgovornosti u vrijeme djelovanja u nekoj od operacija. Čim je... čim su ciljevi operacije bili gotovi, specijalna policija na tom prostoru više nije boravila i nije obavljala više nikakve službene zadaće. Dakle, nakon toga su tijela redovne policije preuzimala teritorijalnu nadležnost pojedinog područja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, moglo bi se reći, ispravite me ako griješim, da je, zapravo, zona odgovornosti pravac djelovanja specijalne policije na određenom teritoriju?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Upravo to. To je pravac djelovanja u okviru vojno planirane operacije, koju je planirao i provodio Glavni stožer, dakle, u širini... u širini, kako bi to rekli, fronte, mi smo dobili jedan... jedan sektor, jednu zonu odgovornosti, i kada smo dakle ... to je bio naš pravac djelovanja i kada je zadaća ispunjena, mi na tom prostoru više nismo boravili.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Razumijem. Možda je ovo prilika da nam još jednu stvar objasnite, makar ćemo doći do toga. Za razliku od specijalne policije, jedinice, odnosno, postrojbe Hrvatske vojske, a pri tom referiram na Zborno područje Split i na Zborno područje Gospić, u čijem ste vi ... uz čiju suradnju se odvijala akcija *Oluja*, imali su na drugačiji način riješeno ovo pitanje. Oni su imali određenu teritorijalnu nadležnost, zar nije tako?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ja vas molim da mi pojasnite pitanje. Nisam... nisam razumjeo ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Oprostite, malo sam ... malo sam komplicirano to ... Dakle, vi ste nam sad objasnili što predstavlja zona odgovornosti u odnosu na

postupanje specijalne policije. Ova akcija *Oluja* odvijala je se u suradnji sa dva zborna područja. Je li točno?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: To je Zborno područje Split, koje je bilo vaš, da ga tako nazovem, desni susjed...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...i Zborno područje Gospić, koje je bilo vaš lijevi susjed u akciji?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ta dva zborna područja, dakle, Zborno područje Split i Zborno područje Osijek...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Gospić...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...Gospić, pardon, imali su drugačije strukturiranu zonu u odnosu na specijalnu policiju. Možete li nam o tome nešto reći?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, mogu. Koliko je meni poznato, cijela Hrvatska je bila podijeljena na zborna područja. Dakle, ne znam sad točno koliko je bilo zbornih područja, ali svako područje u Hrvatskoj obuhvaćalo je neko od zbornih područja, koja su bila, kako bi rekli, imala su teritorijalnu ingerenciju. Kao, na primjer, policijske uprave neke županije imale su područje ingerencije na toj županiji a zborno područje je imalo, dakle, vojnu ingerenciju nad vojnim postrojbama na nekom ... na jednom širem području, recimo, od nekoliko županija, ne. Tako da je Hrvatska imala, ne znam, tri ili četiri ili pet zbornih područja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobro. Doći ćemo na tu temu malo kasnije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio da pređemo na dokument 65ter, 01819.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Nakon što je, dakle, izdana zapovjed za formiranje stožera od strane supotpisanih Mladena Markača i Ivana Jarnjaka, slijedi daljna razrada, pa je tako 22. srpnja 1995. godine gospodin Markač izdao zapovjed koja se nalazi pred vama na ekranu i koja je upućena načelniku Policijske uprave brodsko-posavske u kojem se traži da se dana 22. srpnja 1995. godine u 18.00 sati - da ste dužni sa otprilike 120 djelatnika, što uključuje ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, u ovom dokumentu, kao što sam to pročitala, nije upućen ... tu se kaže: "Skreće se pažnja načelniku Policijske uprave brodsko-posavske", i kaže se da treba da bude predat komandantu jedinice specijalne policije. Tako da nije tačno da je upućeno načelniku Policijske uprave. Način na koji ja to kažem - od njega je zatraženo da ga preda preko jedinice specijalne policije.

SUDIJA ORIE: Mislim da nije netačno ono što kaže gospodin Mikuličić, mada je nepotpuno, jer je upućeno Policijskoj upravi brodsko-posavskoj, a koliko ja shvatam, jedinica specijalne policije je jedna od jedinica ili deo toga. Tako da je nepotpuno, ali ne i netačno. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu. Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, u ovoj zapovjedi traži se od jedinice specijalne policije unutar Policijske uprave brodsko-posavske da se određeni djelatnici specijalne policije sa opremom, što uključuje bitnicu minobacača 120 milimetara, jedan višeraketni lanser od 128 milimetara, da krenu na područje Policijske uprave zadarsko-kninske glede obnašanja zadaća u sustavu ... sustavu skupnih snaga specijalne policije. Gospodine Janiću, da li pravilno tumačim da je ovo zapovjed kojom se popunjava ... popunjavaju skupne snage specijalne policije na područje, dakle, u ovom ... u ovoj situaciji, Zadra, u području ispod Velebita?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Dakle, na ovakav način, putem ovakovih zapovjedi su se okupljale skupne snage, a ova konkretna zapovjed je, u biti, donešena radi ojačavanja bojne specijalne policije koja je u tom trenutku već bila na području Zadra. Dakle, tako da je bojna specijalna policija u tom trenutku, dolaskom ove topničke bitnice pojačala svoje snage i bila je u mogućnosti samostalno braniti liniju obrane.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Odbrane broj D539.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D539 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim Tajništvo dokument 65ter, 01817.

SUDIJA ORIE: Mogu li da postavim jedno pitanje svedoku kada je reč o ovom poslednjem dokumentu? U ovom dokumentu se pominje laserski lanser za navođenje raketa. Možete li da nam kažete nešto o položaju ... vi odrečno mašete glavom. Međutim, uključujući i minobacače ... molim za trenutak prethodni dokument. Možete videti da se u naređenju kaže: "Na dan 22. jula u 18.00 časova dužni ste sa 120 pripadnika, što uključuje bateriju minobacača 120 milimetara, jedan višeraketni lanser od 128 milimetara ..." Da li vidite to? Da li su vam poznati ovi laserski vođeni bacači raketa?

SVEDOK JANIĆ: Jesu, da. Jesu, poznati su mi. To je višecjevni raketni lanser 128, koji mislim da ima 12 cijevi. Može ispaliti 12 raketa ...

SUDIJA ORIE: Da ...

SVEDOK JANIĆ: To je standardno topničko oružje kraćeg dometa. Dakle, to nije dalekometno topništvo. Ima otprilike domet nešto veći od minobacača od 120 milimetra.

SUDIJA ORIE: Da. Što znači ... da. Dakle, činjenica da lasersko navođenje ... da li bi ono imalo uticaja na položaj koji se gađa?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni sude, ako mogu da intervenišem?

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možda može svedok da skine ...

SUDIJA ORIE: Da. Možete li, molim vas, da isključite vaše slušalice na trenutak.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala vam. Mislim da je još jedan prevod pogrešan, jer je skraćenica "VRL" u hrvatskom znači višecevni raketni lanser.

SUDIJA ORIE: Da. Ako je to slučaj, onda, naravno ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: (*preklapanje govornika*) ... ne postoji ...

SUDIJA ORIE: ... zbunile su me reči "laserski vođene".

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Dakle, mogli bismo pitati svjedoka o tome.

SUDIJA ORIE: Da. Ne znam, naravno, kako su moje reči prevedene njemu. Molim vas, stavite slušalice. Možete li nam reći šta znači skraćenica "VRL"?

SVEDOK JANIĆ: Višecjevni lanser raketa.

SUDIJA ORIE: Hvala. Ako je to sve, onda izgleda da sam ja uvek, nažalost, onaj koji uhvati greške u prevodu. Idemo dalje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala vam, časni Sude, jer nisam uočio a to je od vitalnog značaja.

SUDIJA ORIE: Da. Naravno, mesto i ciljanje i lasersko navođenje moglo bi se razlikovati.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da. Mislim ... Sudija...

SUDIJA ORIE: (*preklapanje govornika*) ... hajde da nastavimo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Imamo broj. Možemo li sada dobiti dokument ... da, u redu je. Tako je. Ovo je dokument koji sam tražio.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janiću, 22. srpanj 1995. godine, zapovjed, pomoćnik ministra, Mladen Markač. Upućeno na ruke načelnika Policijske uprave bjelovarsko-bilogorske, uz napomenu da se treba uručiti zapovjedniku specijalne policije u toj policijskoj upravi. Ovdje vidimo gotovo identično da se traži upućivanje 120 djelatnika radi ... "i pripadajuća bitnica minobacača" i opet "jedan višecjevni raketni lanser radi obnašanja zadaća u sustavu skupnih snaga". Dakle, da li se slažete da je to jedan od primjera na koji način su se formirale skupne snage?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Upravo tako. Svaka jedinica koja je sudjelovala u ... da li u ovom slučaju ili u bilo kojem prethodnom, dobila je ovakovu zapovjed pismenu, u toj formi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li dobiti broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mislim da prevod koji vidimo na ... na ekranu nije prevod te BHS verzije, jer vidim da je verzija na BHS-u upućena Policijskoj upravi bjelovarsko-bilogorskoj, dok je prevod upućen načelniku Policijske uprave brodsko-posavske. Dakle, mislim da je to prevod prethodnog dokumenta.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: I to je isti problem kao i kad je reč o prevodu skraćenice VRL.

SUDIJA ORIE: Da. Vidim. To su, rekli ste, dokumenti koje je Tužilaštvo učitalo u sistem elektronske sudnice, dokumenti sa spiska po Pravilu 65ter?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To su sve dokumenti sa spiska po Pravilu 65ter.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, imate malo posla oko ovog, zar ne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mi smo već tražili revidirane prevode za sve dokumente, tako da je potrebno neko vreme da revidirani prevod bude učitani. Nadamo se da će biti ...

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da, gospodine Kuzmanoviću?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Hvala vam. Ako pogledate sa desne strane, možete da vidite pod brojem 608/95 da je to verzija na BHS-u i na levoj strani je verzija na engleskom jeziku, i to je broj 607/95. Dakle, postoje ... to nije isti dokument. U hrvatskoj verziji piše "broj", a zatim piše "511-01-30-608/95". U verziji na engleskom jeziku poslednja tri broja su...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To su 607, 607.

SUDIJA ORIE: Mogu da pretpostavim da su izmešani, jer se čini da su ova naređenja prosleđivana različitim primaocima na skoro sličnom jeziku.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Tako je.

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da ako zatražite da se prevod revidira, gospođo Mahindaratne, sigurno ćete insistirati na tome da li govorimo o istom dokumentu, zar ne? Molim vas, nastavite ...

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, izvinjavam se što ponovo prekidam. Ako pogledate ERN broj, vidimo da su isti na levoj strani. Poslednja četiri broja na vrhu su 1264 u verziji na engleskom, a poslednji brojevi u verziji na BHS-u su 1264 u dokumentu.

SUDIJA ORIE: Što sugeriše da su to isti dokumenti, sudeći po ERN oznakama. Ali iz teksta, čini se da se prevod odnosi na drugi, iako možda vrlo sličan dokument.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Tačno.

SUDIJA ORIE: Pa, barem ćete imati tokom pauze nekog posla. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ok. Mogu li da dobijem broj za ovaj dokument, molim vas.

SUDIJA ORIE: Da, za koji? Jedan ili drugi?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Za oba.

SUDIJA ORIE: Da. Možemo sačekati posle pauze dok ovo ne razvrstate, i onda ćemo ih usvojiti po redu sa tačnim brojevima sa spiska po Pravilu 65ter i možda ERN brojevima koji se podudaraju, da ne bismo povećavali već postojeću konfuziju?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U ovom dokumentu, gospodine Janić, pitanje uručivanja dokumenata. Ova zapovjed, zapravo, je upućena zapovjedniku jedinice specijalne policije u Policijskoj upravi. Međutim, ona se uručuje na način da se uručuje zapovjedniku te policijske uprave, načelniku, koju onda spušta zapovjedniku specijalne policije. Da li je to bio uobičajeni način?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Dakle, zapovjed je išla šifrom iz Ministarstva unutarnjih poslova, printala se je u policijskoj upravi. Dolazila je na stol načelniku policijske uprave koji je onda prosljeđivao tu zapovjed zapovjedniku svoje jedinice.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem na objašnjenju.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo li sad vidjeti 65ter, 01812.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovo je nešto malo drugačija zapovjed u odnosu na ove koje smo prije vidjeli, isto od 22. srpnja, izdana od gospodina Markača, koja ide u Policijsku upravu varaždinsku, uz napomenu da se uruči zapovjedniku jedinice specijalne policije, time da se zapovjeda da su do 22. srpnja u 19.00 sati dužni krenuti sa 120 djelatnika na područje Policijske uprave zadarsko-kninske. Dalje se razrađuje da trebaju pripadnici specijalne policije ponijeti dugo i kratko oružje sa dva oklopna kompleta, protuoklopna sredstva, najmanje osam za višekratnu upotrebu, 24 protuoklopna sredstva za jednokratnu upotrebu, zatim, zaštitnu opremu, prsluk, kacigu, plinsku masku, borbeni ranac i vreću za spavanje. Recite nam, kada već govorimo o opremi koja se ovdje navodi, specijalne policije, to je jedna lijepa količina prtljage, da tako kažem. Na koji način se je to prevozilo, ta oprema?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, dakle, kada je jedinica išla iz svog sjedišta na područje djelovanja, onda se prevozila u koloni vozila u kojoj je išla i jedinica, kamionima. A na području gdje je specijalna policija obavljala operacije, onda su, dakle, svu osobnu opremu, koje je bilo puno i koja je bila teška, ljudi su nosili sa sobom. A za opremu koja je bila logistika, postojala je logistička služba koja se bavila transportom i prijevozom te opreme, uz uporabu helikoptera, kamiona i svega što je bilo potrebno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument, ukoliko ne bude opet nekih problema oko prijevoda.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, čuo sam da ste rekli: "Nemamo prigovor". Da li je to tačno?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Tako je, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Da, da. Niste imali upaljen mikrofon u tom trenutku. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Odbrane broj D540.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D540 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude. Sada bih molio dokument 65ter, 01811.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sada ćemo vidjeti jednu malo drugačiju zapovjed od istog dana, od 22. srpnja, koju je gospodin Markač uputio zapovjedniku specijalne jedinice preko načelnika Policijske uprave istarske, u kojoj se kaže da su, a u svezi obnašanja najsloženijih zadaća iz djelokruga tada specijalne policije: "Dana 24. sedmog dužni su se staviti u stanje pripravnosti i to 100 djelatnika djelatnog i pričuvnog sastava jedinice, te raketno-topničku bitnicu. Zapovjeda se da taj stupanj pripravnosti mora garantirati brzo, u roku od dva sata, odlazak na izvršenje zadaće svih 100 djelatnika". U zadnjem pasusu ove zapovjedi posebno se ističe da se prilikom eventualnog odlaska na zadaću i uporabe vozila, dakle, da se jedinica mora kretati u koloni i da se mora pridržavati prometnih propisa. Gospodine Janić, ovo je nešto drugačija zapovjed za komentar. Riječ je, zapravo, o zapovjedi za stavljanje u pripravnost pričuvnog sastava radi možebitne aktivacije u datom trenutku. Da li ja to točno interpretiram?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Obzirom da su ... da je bojna specijalne policije bila na području Zadra radi zadaća o kojima smo pričali, neke druge jedinice, između kojih je i istarska, dobila je zapovjed za pripravnost, dakle, da bude u strogoj pripravnosti, da u vrlo kratkom vremenu može krenuti na područje gdje se nalazila bojna specijalne policije u Zadru, radi pomoći ... ispomoći radi obavljanja nekih zadaća. Dakle, to su bile zapovjedi o pripravnosti.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kada se je jedinica specijalne policije kretala na zadatak ili sa zadatka po redovnim cestovnim prometnicama, vi ste već rekli da je to bilo uobičajeno kretanje u koloni vozila, kao jedna cjelina. To, znači, odgovara uputi iz ove zapovjedi, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Upravo tako. Evo, kao što se vidi iz ove zapovjedi, propisivalo se, ovaj, propisivali su se i ti detalji, kao što je maksimalna brzina kolone, obzirom na... da kolona ... duga kolona službenih policijskih vozila može izazvati probleme u prometu, onda, dakle, propisivala se i obaveza pridržavanja svih prometnih propisa, između kojih je i brzina maksimalna.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li dobiti broj za ovaj dokument.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, imate li prigovora?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Odbrane broj D541.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D541 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Jedno kratko pitanje u vezi ovoga, sad skačemo na jednu drugu temu, ali ... Mi ćemo govoriti a već smo govorili o kontrolnim punktovima koji su uspostavljeni nakon što je oslobođen okupirani teritorij. Kada bi se vozila specijalne policije u ovako obilježenoj koloni kretala prometnicama i kada je trebala prolaziti te kontrolne punktove, kakav je bio režim prelaska kolone kroz kontrolni punkt koji je držala bilo civilna policija bilo Hrvatska vojska ili mješovito?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, gledajte, policijski punktovi temeljne policije i punktovi vojne policije su zaustavljali po svojoj slobodnoj procjeni vozila, kamione i ostala prevozna sredstva, prema vlastitoj prosudbi. Kada se je kretala kolona službenih vozila, ona ima tada prednost prolaza i po tada važećim i sada važećim prometnim propisima i dakle, policijski punktovi nisu imali potrebu zaustavljati kolonu obilješnih službenih vozila. Ona je imala prioritet i prednost prolaza u prometu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Idemo krenuti dalje. Ja bih molio 65ter, 02118.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovo je dokument od sljedećeg dana, dakle, od 23. srpnja, koji je, također, šifrirano upućen na ruke načelnika dvaju policijskih uprava, to je osječko-baranjska i sisačko-moslavačka, sa upućivanjem uručivanja zapovjednicima specijalne policije pri tim policijskim upravama. Dokument je potpisao načelnik sektora, gospodin Željko Sačić, i ovdje se kaže da se zapovjeda da se odmah po primitku zapovjedi, dakle, 23. srpnja, treba uputiti u sjedište specijalne policije pri Policijskoj upravi zadarsko-kninskoj jedan višecjevni raketni bacač tipa *RAK 12*, kalibra 128 milimetara sa po jednim *BK*, to je kratica za borbeni komplet i posadom. Da li se slažete, gospodine Janić, da je ovo, također, jedna od zapovjedi koja je u funkciji popunjavanja i opremanja skupnih snaga policije ... specijalne policije za zadatak koji predstoji?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, slažem se. Ova zapovjed je bila upućena specijalnoj jedinici Osijek i Sisak sa svrhom da ojača svojim topničkim snagama bojnu specijalne policije u Zadru.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidimo da je zapovjed potpisao gospodin Željko Sačić, a vidjeli smo iz jednog ranijeg dokumenta, kada je formiran stožer skupnih snaga specijalne policije, da je gospodin Sačić imenovan za načelnika stožera.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li dobiti broj za ovaj dokument?

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Odbrane broj D542.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D542 primljen je u spis. Gospodine Mikuličiću, primetio sam da obe skraćenice, *VLR* i *VBR*, označavaju višecevni bacač raketa. Tu više nema problema. U redu. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala. Molim vas sada 65ter, 01888.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, ono što se događa to je da se skupne snage polako ... polagano opremaju sa borbenim sredstvima i ljudstvom. I tada slijedi, dana 29. srpnja 1995. godine zapovjed od strane Glavnog stožera Hrvatske vojske koja je ovdje upućena zapovjedniku specijalnih postrojbi, gospodinu Mladenu Markaču. Zapovjed je, ako pogledamo drugu stranu, potpisao načelnik Glavnog stožera, general zbora Zvonimir Červenko.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo li drugu stranu zapovjedi vidjeti.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, zapovjed je potpisao načelnik Glavnog stožera. Zapovjed se dostavlja šifrom ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemamo stranu na engleskom.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ja sam samo nakratko video prvu stranicu, ali to izgleda nije prevod na engleski jezik hrvatskog dokumenta.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, nije. Nije. Sada imamo problem.

SUDIJA ORIE: Da, sličan problem. Još uvek proveravamo prethodni dokument, ali nisam, u stvari, u originalu, još našao skraćenicu *VBR* ali sam možda pogrešio. To se takođe dešava i sa ovim dokumentom, gospođu Mahindaratne, zbog kreativnih sastava originala i prevoda.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. Upravo smo poslali *e-mail* nazad u Odeljenje za podršku suđenju [Trial Support Unit, TSU].

SUDIJA ORIE: Gospodine Tieger?

TUŽILAC TIEGER: Ne znam, časni Sude, da li pomaže ili dodatno komplikuje stvar, ali kada sam pozvao dokument izgleda da se isti dokument pojavio, kao što se može pročitati iz brojeva koji se pojavljuju sa leve strane. I ...

SUDIJA ORIE: Ja ću videti šta se desilo. Imam ...

TUŽILAC TIEGER: (*preklapanje govornika*) ... koliko mogu da kažem, ja imam tačan engleski prevod tog dokumenta. Ne. To je...

SUDIJA ORIE: (*preklapanje govornika*)... ono što je učitano kod mene iz različitih razloga. Kao prvo, rukom pisane beleške od 8. juna 2004. godine ne pojavljuju se u prevodu, a pojavilo se u ranijim prevodima. Onda, kada sam bacio pogled na primaoca, vidim da se pojavljuje optuženi u drugom predmetu, a ne optuženi u ovom predmetu. Prema tome, imam velike sumnje da li je to prevod istog dokumenta. Hajde da pogledamo brojeve. To nam ponekad pomaže.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, ako mogu da pomognem. Isti dokument koji smo dobili sinoć od Odbrane, je isti dokument sa spiska po Pravilu 65ter broj 0 ... izvinjavam se, broj 1892, i čini se da postoji tačan prevod.

SUDIJA ORIE: Da. Ali mislim da su dokumenti uvršteni pod svojim brojevima sa spiska po Pravilu 65 ter ili pod brojem Odbrane, i ako prevod koji je direktno priložen uz taj dokument, nije prevod tog dokumenta, onda imamo problem. Mislim da ne možemo da prihvatimo da je dokument A po Pravilu 65ter original a da je dokument B po Pravilu 65ter prevod.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući, to nije ono što sam mislila. Mislila sam da je to isti dokument koje je naveden pod drugačijim 65ter brojem, to je 1892, a pod tim, prevod izgleda da je tačan.

SUDIJA ORIE: Sada vidim da ste našli jedan bolje usklađeni original i prevod. Onda predlažem da mi ... naravno, ne znam koji od njih odgovara. Da li to odgovara originalnom dokumenta na BHS-u ili engleskom prevodu, gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, možda možemo ovo da sortiramo posle pauze, jer vidim mnogo dokumenata istog dokumenta sa različitim prevodima. Ja ću biti u boljoj poziciji da pomognem Pretresnom veću. Da li bi gospodin Mikuličić mogao da odloži ovaj dokument do posle pauze.

SUDIJA ORIE: Da. Mislim da je sudija Kinis srećan što nije danas ovde.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude ...

SUDIJA ORIE: Da. U isto vreme, naravno, ovaj nedostatak preciznosti u učitavanju dokumenata u sistem elektronske sudnice zaista pravi teškoće Odbrani koji želi da iskoristi taj materijal, gospođo Mahindaratne. Dakle, nije jedna greška, već čitav niz grešaka. Vidim da ova dva dokumenta, koja nisu ista, nose isti broj u zaglavlju, a u isto vreme, naslov nije isti. Na primer, u originalu vidim istu klasu, isti broj, a onda, na primer, "Zagreb" se ne pojavljuje u prevodu. Tako da ne znam šta se, zapravo, ovde dogodilo. Gospodine Mikuličiću, to je problem za vas...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Tako je.

SUDIJA ORIE: ... kako da nastavite. Da li postoji način da pređete na predmet koji, nadamo se, neće patiti od istog haosa?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude. Želio bih da to uradim, ali moram reći da ne mogu predvijeti kakve će biti prepreke sa drugim dokumentima, jer je to nešto što je izvan moje kontrole. Ono što bih želio da predložim jeste, da ako možemo da koristimo prijevod ovog dokumenta, koji sa spiska po Pravilu 65ter nosi broj 01892, ali ovaj prijevod je malo drugačiji od dokumenta koji sam koristio u originalu, i to se odnosi samo na rukom pisani tekst na donjem ljevom uglu ili na drugoj strani dokumenta. Znači, mi ćemo pokazati originalni dokument na ekranu, a ja ću pokazati potpis i sve druge teme u te dvije verzije su identične. Dakle, mogli bismo nastaviti sa ovim, jer je ovaj dokument veoma važan za mene. To je vrsta uvoda u drugi dio mog unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA ORIE: Onda možemo da nastavimo uz ovaj uslov da dokument koji je prikazan u originalu nije u svakom pogledu u potpunosti tačno preveden. Uglavnom, koliko sam shvatio, samo u onom delu rukom pisanih dodataka. To bismo trebali da imamo na umu. Molim vas, nastavite. Možete li sad da proverite da li je to dokument i da li je to prevod kojim želite da se pozabavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, mislim da jeste.

SUDIJA ORIE: U redu. Onda pređimo na to.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, oprostite zbog ovih administrativnih otezanja vašeg svjedočenja ali evo, s time se susrećemo. Ima previše dokumenata i pogreške se događaju. Dakle, ovaj dokument je izdan od strane Glavnog stožera. Ukoliko bismo pogledali zadnju stranicu dokumenta, to jest, stranicu 2, vidjeli bismo da je dokument izdao načelnik Glavnog stožera, general zbora Zvonimir Červenko ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, ponovo imamo problem, jer ovaj original ... verzija originalnog hrvatskog teksta sa posljednja tri broja ERN 949 nije ista kao ona koju ja imam a to su posljednja tri ERN broja 091 sa rukom dopisanim tekstom u donjem lijevom uglu. U svakom slučaju, problem možemo riješiti tako što ćemo ... da, da, ovo je savišeno. U redu. najzad. Još jedan problem manje. Idemo dalje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janiću, vidimo da je dokument potpisao gospodin Červenko i skrećem vam pažnju na rukom napisani dodatak u donjem lijevom uglu, gdje piše: "Suglasan zamjenik ministra" i jedan je to potpis. I ja vam sugeriram da je to potpis zamjenika ministra unutarnjih poslova, gospodina Željka Tomljenovića. Da li mi možete to potvrditi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, slažem se da je to potpis zamjenika ministra unutarnjih poslova.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U redu. Također vidimo da je ova zapovjed, da je ovaj dokument dostavljen na pažnju zapovjednicima Zbornih područja Split i Gospić.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: A sad da se vratimo na prvu stranu dokumenta, molim.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Najprije da ga pokušamo smjestiti u vremenski kontekst. Slažete li se sa mnom da je, gledajući sliku sigurnosnih događanja na ovom području, pri tom mislim na šire područje, to bilo vrijeme kada je oslobođeno Grahovo u susjednoj Republici Bosni i Hercegovini?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Upravo tako. U biti, ova zapovjed je ... temeljem ove zapovjedi sprovedena je operacija koja je, u trenutku kada je počela, onda smo je zvali *Oluja* ali do tada nismo znali da se zove *Oluja*. A kao što se vidi iz ovog uvodnog dijela zapovjedi, sigurnosno stanje šireg područja i prijetnja napada srpskih snaga na područje Bihaća, bila je, u biti, osnova za izdavanje takve zapovjedi za pokretanje operacije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, govorimo o kontekstu *Operacije Oluja*, koju u ovom trenutku, kroz zapovjed, možemo sagledati u jednom širem kontekstu, a to je i kontekst borbi koje se vode u susjednoj Bosni i Hercegovini za područje Bihaća, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sad kad smo smjestili zapovjed u taj kontekst, pređimo na točku 1. U točki 1 ove zapovjedi specijalnim jedinicama Ministarstva unutarnjih poslova, zapovjeda se da sa operativne osnove u području Velebita – tu se sad opisuje lokacija – trebaju izvesti napadna djelovanja s ciljem ovladavanja područjem: Mali Golić, Sveti Rok, Gračac, Prezid. I to, pod točkom 1, da se presječe prometnica Gospić – Gračac, i to u dijelu Sveti Rok – Štikada. Gospodine Janić ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Izvolite.

SUDIJA ORIE: Ovi dokumenti, čak i njihov sadržaj, bez obzira na rukopis, nisu isti ili barem jedan nije prevod drugog. Zamolio bih da, na primer, pogledamo tačku 2. Tu se kaže: "Operacija će biti izvršena ..." Da li vidite to?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Zatim tu sledi, u prvoj fazi, očigledno u prvoj etapi, na primer, mislim da u originalu broj "934", je, očigledno, povezan za Crni Vrh.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Sada pokušavam da pronađem to na engleskom jeziku.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: A to nije tamo.

SUDIJA ORIE: Da, to nije tamo. Dakle, sadržaj ovog dokumenta nije isti, tako da imam veliki problem da nastavim sa ovim dokumentom, na osnovu toga da je to isti dokument, osim rukom pisanog dela. Dakle, ja predlažem da sada imamo raniju pauzu, jer za Pretresno veće – ja shvatam koliko je vama važno da nastavite – ali ovo što sada radimo je vrlo riskantno. Postavljamo pitanja o jednom dokumentu a ja sam video i neke druge razlike, na primer, u naslovu, na engleskom se kaže: "Zagreb, 29. jula 1995. godine", dok u originalu izgleda da se kaže: "29. jula 1995. godine", ali u "12.00 časova". Dakle, ti dokumenti nisu isti. Čak i ako su razlike male, Pretresno veće ne može ... mi ne shvatamo gde su te razlike. A ako već ja lično mogu da identifikujem neke od tih razlika, onda stvarno treba da se razreše ovakve vrste stvari i ne možemo da nastavimo na osnovu pretpostavke koju ste upravo izneli. Gospođa Mahindaratne, bojim se da imate dosta toga da objasnite ili barem mnogo toga da razrešite. Kako ćemo nastaviti posle pauze meni je nepoznato, i zavisice u velikoj meri od toga šta će strane biti u stanju da postignu u narednih 25 minuta.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, ako bih samo mogla da predložim, imamo od sinoć najavu za 292 dokumenta od Odbrane, ali ako bi, na primer, gospodin Mikuličić mogao da mi kaže koja tačno dokument on planira da koristi u narednih nekoliko sati, mogli bismo za tih 25 minuta da pokušamo da vidimo da li su i prevodi učitani u sistem elektronske sudnice.

SUDIJA ORIE: Najmanje što biste mogli jeste da utvrdite prioritete tih dokumenata. I pretpostavljam da nećete otkriti sve tajne Odbrane. Gospođa Mahindaratne će samo pogledati brojeve, zatvoriti oči, zatvoriti uši, i samo pokušavati da pronađe administrativno rešenje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: *(preklapanje govornika)* ... i staviti cebe preko ostalog.

SUDIJA ORIE: Za zapisnik, ono što smo upravo videli na našim ekranima je BHS dokument koji je unesen u sistem kao dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 01888, a mi smo pokušali da ga uskladimo sa dokumentom na engleskom sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 01892. Nastavljamo s radom u 10.30 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Pre nego što nastavite, postoje dva manja pitanja o kojima želim da dam ili zatražim razjašnjenje. Prvo pitanje odnosi se na dokazni predmet Tužilaštva broj P53 koji je bio označen za identifikaciju. Mislim na stranicama transkripta 1.357 i dalje. Problem je u to vreme bio da nije bio učitani u sistem elektronske sudnice. Gospođa Mahindaratne, ja to pokrećem, jer ste vi ovde prisutni i to je bilo svedočenje gospodina

Flynn. Zatim smo se poslužili jednim drugim dokumentom na grafoskopu, i konačno se savršeno razjasnilo kakav je to dokument. Dakle, od tada sam, na ovaj ili onaj način, taj dokument izgubio iz vida, a sada se ne pojavljuje na spisku dokumenata koji su uvršteni u spis. Dakle, nije nikada uveden, tako da je u toj meri to u redu. To se više uopšte ne pojavljuje. Dokazni predmet Tužilaštva broj P53 je sada ponovo učitao u sistem elektronske sudnice. To je naređenje od 8. avgusta 1995. godine, koje je izdao Ivan Čermak, u tri tačke. Prva je: "Počev od 8. avgusta, svi elementi UNCRO-a..." i to je od 15.00 sati "...sa jasno istaknutim oznakama mogu da se slobodno kreću na području Knina i Drniša." I, treća tačka, kako piše "Naređenje stupa na snagu odmah". Taj dokument sada je opet vraćen, primljen je u spis, i nalazi se u sistemu kao dokazni predmet Tužilaštva broj P53.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: To je jedno pitanje. Gospodine Tieger, tu je i druga stvar. Pretresno veće raspolaže nekim informacijama da možda postoji određeni raskorak u svedočenju koje bismo uskoro trebali da čujemo preko video linka. Ako bi bilo tako, onda mislim da bi bilo primereno da barem Odbrana odmah bude obavještena. Ne znam da li ima nešto što je potvrđeno u tom pogledu.

TUŽILAC TIEGER: Mislim da postoji neka konkretna informacija koju možemo da pružimo Odbrani, časni Sude, ako bih mogao to da uradim tokom pauze, tako da bi se izbegao bilo kakav rizik od nesporazuma. Mislim da nije od neke velike koristi da im to obezbedim sada, a ne sat vremena kasnije.

SUDIJA ORIE: Da. Pa, Pretresno veće je – ne znam tačno šta znače – dobilo neke informacije. To je nešto što se tiče svedoka 172, koliko sam shvatio. I to je nešto za šta Pretresno veće smatra da bi Odbrana trebalo da zna da li je u tim informacijama bilo neke istine.

TUŽILAC TIEGER: Ne, ja se sasvim slažem. I, naravno, imali smo za cilj da obavestimo sve istovremeno. Da nije bilo aktivnosti koje su prethodile poslednjoj pauzi, ja bih to već učinio za vreme poslednje pauze.

SUDIJA ORIE: Da li sada imamo elektronsko okruženje kako biste mogli da nastavite, gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Iskreno, časni Sude, ja ne znam. Mi smo razmjenili informacije tokom pauze sa kancelarijom Tužiteljstva, i dobili smo brojeve dokumenata po Pravilu 65ter koje namjeravamo da koristimo u toku daljeg unakrsnog ispitivanja. I rečeno nam je, možda gospođa Mahindaratne to može da objasni, da oni daju sve od sebe da riješe ove probleme.

SUDIJA ORIE: Da. Nikad nisam video da gospođa Mahindaratne radi bilo šta drugo. Ali, gospođu Mahindaratne, kakav je rezultat?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, nadamo se da će sve ići kako treba. Imamo operativnu grupu koja radi na tome upravo sada. U stvari, oni su počeli da rade tokom pauze.

SUDIJA ORIE: Hajde da vidimo. Ništa se ne može dokazati dok se ne proba, gospodine Mikuličiću, hajde da probamo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nastaviću s dokumentom koji je na ekranu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, da se vratimo na ono što smo razgovarali prije pauze. Smjestili smo ovaj dokument u vremenske i druge okvire događanja i sada, dakle, prelazimo na točku jedan dokumenta u kojem se specijalnim snagama MUP-a zapovjeda da presjeku prometnicu Gospić – Gračac u djelu Sveti Rok – Štikada. Da li ćete se složiti sa mnom, gospodine Janić, da je ta prometnica, jedna u to vrijeme od strateški vitalnih prometnica za obranu takozvane Republike Srpske Krajine, s obzirom da dijeli tu ... tu okupiranu teritoriju pod nadzorom Republike Srpske Krajine na sjeverni i južni dio?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno, ovaj, komunikacija Gračac – Gospić bila je jedna od ključnih prometnica i koja je u konačnici postala jedan od ciljeva u *Operaciji Oluja*.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kasnije ta ista prometnica ide prema Otriću. Možete li potvrditi da se isto odnosi i na taj dio prometnice?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Dakle, sve prometnice koje su bile u našoj zoni odgovornosti označene su kao vrlo važne i označene su kao ciljevi. Dakle, to je bila i prometnica Obrovac – Gračac, prometnica Gračac – Gospić, prometnica Gračac – Otrić i prometnica Gračac – Udbine. Sve te prometnice su označene kao strateški ... strateške komunikacije za koje je bitno da se stave pod nadzor.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zbog čega?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Zbog sprečavanja neprijatelja da u tijeku operacije dovlači pojačanje, dakle, zbog razbijanja njihovih linija obrane i zbog ostvarivanja svih ciljeva naše operacije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobro. Dalje u točki 2 ove zapovjedi spominje se, odnosno, zapovjeda se da treba zauzeti radiorelejni objekt Čelavac. Dajte, molim vas, u par rečenica opišite o kakvom se objektu radi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Dakle, radiorelejni objekt Čelavac je srpskim snagama bio od vitalnog značaja zbog toga što je sva komunikacija njihove vojske išla preko tog relejnog objekta i naravno, da je to bio jedan od vitalnih strateških objekata koje smo imali u planu staviti pod naš nadzor, kako bi prekinuli njihovu komunikaciju i time olakšali našu operaciju.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Točka 3: Prevoj i tunel na Prezidu. Molim vas isto jedno kratko objašnjenje te lokacije? Od kakovog je značaja za operaciju i s druge strane, od kakovog je značaja za neprijateljsku vojsku, dakle, za Vojsku Republike Srpske Krajine?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Evo, mogu reći da, s obzirom da sam u samoj *Operaciji Oluja* ... da je upravo to područje objekta Čelavac i prevoj i tunel na Prezidu su bili ciljevi mojeg pravca djelovanja i moje zone odgovornosti kojom sam ja rukovodio, pa mogu o tome govoriti, ovaj, to su bili strateški ... to su bila strateška mjesta, dakle, prevoj i tunel na Prezidu, to je južna strana Velebita. Dakle, sa tog područja se nadzire komunikacija i područje južno od Velebita a to je područje Obrovca i sjeverno, dakle, od toga, područje Gračaca. Dakle, to je vrlo jedno strateško mjesto u vojnom smislu i nadzor nad tim područjem omogućava ... dakle, nadzor nad tom komunikacijom i tim prijevojem omogućava nadzor nad cijelim tim područjem. Dakle, to je strateški cilj.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Doći ćemo do toga malo kasnije, ali za sada, da li je bilo za očekivati da se ove strateške točke od strane Vojske Republike Srpske Krajine vrlo dobro brane i da su jako utvrđene?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Dakle, u samoj pripremi *Operacije Oluja*, kao što smo već ranije ... kao što sam govorio ranije, ovaj, Odjel unutarnje kontrole u okviru stožera specijalne policije, koji je pripremao operaciju, imao je, dobivši od vojske, od naših tajnih službi i svih ostalih izvora koji su bili mogući, kompletnu obavještajnu sliku neprijateljskog rasporeda na tom području, pa tako i područja Čelavac, tunela Prezid. Jasno smo znali, vidjeli i imali podatke koji su bili vrlo točni, što se kasnije pokazalo, bili su vrlo, vrlo točni. Imali smo čak i snimke bespilotnih letjelica na kojima se vidio raspored neprijateljskih snaga njihove prve linije obrane, koja je bila na samom Velebitu i njihove druge linije obrane koja je bila neposredno ispred tih objekata Čelavac i tunela i prevoja Prezid. Bile su, dakle, dvije linije obrane, vrlo snažno utvrđene, branjene sa dosta velikim brojem vojske, topništvom. Evo, to je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I dakle, tu su se vodile žestoke bitke. Da li je to točno?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Upravo to mogu potvrditi da na njihovoj prvoj liniji obrane, na prijevoju Mali Alan, to je bilo najveće uporište srpske linije obrane na Velebitu, koja je upravo bila na pravcu moga djelovanja i gdje je bilo ... gdje su bile desetine teško utvrđenih bunkera, teškog topništva, gdje su posljednjih nekoliko dana neposredno pred *Oluju* dovučena velika pojačanja. Sa svim tim podacima mi smo raspolagali i mogu reći da su u cijeloj *Operaciji Oluja* u našoj zoni odgovornosti, tu vođene najteže borbe u to vrijeme, sa velikim brojem žrtava na našoj strani.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U točki 4 ove zapovjedi naređuje se spajanje sa snagama Zbornog područja Split i stavljanje pod nadzor prometice Jasenica – Zaton – Muškovci – Prezid. To je, dakle, na tragu onoga što ste već rekli o strateškom ... o strateškoj važnosti prometnica. Slažete se?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Slažem se u potpunosti.

prevodioci: Molimo zastupnika da ponovi imena mesta. Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, molim vas, ponovite imena mesta.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, ponoviću, časní Sude. Dakle, to su: Jasenica, J-a-s-e-n-i-c-a; onda Zaton, Z-a-t-o-n; zatim Muškovci, M-u-š-k-o-v-c-i; i onda Prezid, P-r-e-z-i-d. Mogu li nastaviti? U redu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dalje se u točki 2 zapovjeda da operaciju treba izvesti u dvije etape u ukupnom trajanju od tri dana. Nakon toga razrađuje se prva etapa gdje se govori o tome da treba ostvariti taktičko iznenađenje pri uvođenju dovoljno jakih snaga, uz snažnu topničku potporu vlastitog topništva, izbiti na crtu ... i sad se opisuje, da ne ulazimo u toponime, ta crta. Možda je ovo prilika da nam sasvim u kratkim crtama objasnite ulogu topničke potpore i u kakovom je to kontekstu ovih operacija?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: U kontekstu *Operacije Oluja* specijalna policija je imala vlastito topništvo koje je bilo raspoređeno po pravcima napada i topništvo, dakle, uporaba topništva je bila na dva načina. Obzirom da se radilo o teško prohodnom terenu i da su naši položaji bili ispod položaj srpske obrane na tom području, apsolutno je bilo nemoguće ostvariti ciljeve, naše ciljeve bez uporabe topništva, tako da u prvoj fazi operacije neposredno kada je operacija počela u 5.00 ujutro 4. osmog, naše topništvo, dakle, topništvo specijalne policije izvršilo je topničke udare po unapred planiranim položajima neprijatelja u području Velebita, dakle, njihove prve linije obrane i po poznatim položajima neprijateljskog topništva koje je bilo u dubini njihovog područja, dakle, to je bilo ... to je bio jedan način uporabe našeg topništva u operaciji. A drugi način je bio kada smo mi koji smo zapovjedali pojedinim linijama, linijama napada, nailazili na otporne točke koje nije bilo moguće savladati bez pomaganja vlastitog topništva. Mi bi tada ... ja, kao zapovjednik, u ovom slučaju glavnog pravca napada, pozvao zapovjednika topništva ili načelnika stožera, označio ciljeve, dao koordinate i tražio topničku ... topničku podršku našim snagama. Dakle, to je bilo isključivo ... isključivo se naše topništvo koristilo na takav način.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo preći na drugu stranu ove zapovjedi, gdje se govori o drugoj etapi ove operacije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, zapovjeda se da treba uvođenjem glavnine snaga nastaviti napad i izbiti na crtu. Sada se označuju toponimi i pod točkom 1 treba ovladati radiorelejnim objektom Čelavac. To je ono što smo već rekli. Treba staviti pod nadzor prijevoj i tunel na Prezidu. To smo, također, rekli. I treba se spojiti sa snagama Devete gardijske brigade. Dalje se kaže u točki 3 da ostale snage trebaju izvoditi aktivnu obranu i napadna djelovanja u slučaju povoljne taktičke situacije radi ugrožavanja prometnice Medak – Sveti Rok. To je ona prometnica o kojoj smo govorili, između Gračaca i Gospića, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U točki 4 ove zapovjedi govori se o tome da treba u izvođenju bojnih djelovanja i priprema koordinirati rad sa zapovjedništvom Zbornog područja Split i zapovjedništvom Zbornog područja Gospić. Samo ukratko: u kojem je odnosu bila jedinica specijalne policije u ovoj operaciji sa ova dva zborna područja?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Dakle, specijalna policija je u operaciji imala odnos koordinativni sa zbornim područjima, obzirom da smo mi imali vlastitu zonu odgovornosti, a na lijevom krilu naše zone odgovornost bilo je Zborno područje Gospić, a na desnom Zborno područje Split. Dakle, postojao je neposredan dodir naših snaga na lijevom i desnom krilu sa postrojbama tih zbornih područja, i apsolutno je bila potreba i imali smo taj koordinativni odnos tijekom same operacije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li su snage specijalne policije u bilo kojem trenutku se našle u situaciji da provode zapovjedi bilo Zbornog područja Split ili Zbornog područja Gospić?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, mi smo isključivo, dakle, specijalna policija je provodila zapovjedi Glavnog stožera Hrvatske vojske. Isključivo njegove.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U točki 5 zapovjeda se da snage moraju biti spremne do 1. kolovoza u 4.00 sata ujutro.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih da se ovaj dokument, nakon što se i adekvatan prijevod ostvari, uvrsti kao dokaz.

SUDIJA ORIE: Dakle, pretpostavljam da smo radili na osnovu BHS verzije i da tačan prevod tek treba da se nađe u prilogu. Pod tim okolnostima, ja bih predložio da samo označimo BHS verziju za identifikaciju, koja očigledno, nosi broj 01888.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Dakle, označiti to za identifikaciju. I Pretresno veće bi želelo da bude eksplicitno informisano i takođe bi želelo da vidi odštampane primerke ovog dokumenta, tako da možemo da se uverimo da smo se bavili pravim dokumentom. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D543, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U pripremi za operaciju ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: A ja bih molio dokument 02164.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U pripremi za operaciju skupne snage specijalne policije trebaju se adekvatno osposobiti, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sada ćemo vidjeti dokument koji se upravo pojavio na ekranu, koji je 30. srpnja 1995. godine gospodin Mladen Markač uputio načelniku Glavnog stožera Hrvatske vojske, gdje traži ispomoć skupnim snagama specijalne policije na način da se stavi na raspolaganje jedan helikopter ME-8, to je u točki 1, dva helikoptera sa posadom također, da se stavi na raspolaganje i odobri na korištenje još jednog helikoptera u vremenu od šest dana, radi toga da se može osigurati redovita logistička potpora zbog konfiguracije tla na Velebitu. Da li su po vašem sjećanju ovi helikopteri odobreni snagama specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Jesu, da. Dakle, ti helikopteri bili su u toj ulozi po ovome zahtjevu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ako pogledamo stranicu 2 ovog dokumenta, vidjećemo da je Sektor specijalne policije imao problema sa helikopterima u vlastitom sastavu, jer su neki trebali biti na servisu, dok su drugi bili oštećeni i to je bio zapravo razlog da se je tražilo popunjavanje od strane Glavnog stožera. To je točno, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, upravo je to bilo tako.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li dobiti broj za ovaj dokument?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D544, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D544 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih dokument 02159.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Osim popune ovim helikopterima, na isti način gospodin Markač od Glavnog stožera isti dan, 30. sedmog, traži i formacijsku popunu municijom i streljivom, te drugim potrebnim materijalom za izvođenje akcije. Mi ćemo sada to vidjet na ekranu. Dakle, traže se rakete, mine, projektili, štapini detonirajući, streljivo i tako dalje. Da li to, također, po vašem sjećanju i znanju predstavlja način na koji se skupne snage popunjavaju adekvatnom opremom za izvođenje operacije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, mogu potvrditi. Sjećam se ove zapovjedi, odnosno, ovog zahtjeva, ovaj, koji je služio radi jačanja naših snaga, obzirom da prosudba koja je bila je ... a stanje je logističke ... logističko koje smo mi imali, zahtjevalo je ojačanje ovakvim jednim zahtjevom.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li dobiti broj za ovaj dokument, gospodine tajniče?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora.

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D545, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D545 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Govorili ste malo ranije ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: A ja bih molio u međuvremenu dokument 00811.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ... o tome kako su prikupljeni određeni obavještajni podaci o snagama neprijatelja u odnosu na koje se trebala izvršiti operacija. Sada ćemo vidjeti dokument Odjela unutarnje kontrole, Sektora specijalne policije, u kojem se upravo govori o tome da oni nastavljaju izvide i prikupljaju određene podatke. U drugom pasusu ovog dokumenta kaže se: "U redovitom kontaktu sa gospodinom Vranjkovićem u selu Modrič, gdje smo razmotrili situaciju oko samog izviđanja naših postrojbi na predjelu Velebita (naša zona odgovornosti), dobio sam redovita izvješća prikupljena od naših izvidničko-operativnih grupa, te sam ista ukratko prezentirao zapovjedniku skupnih snaga, gospodinu Zdravku Janiću". Gospodine Janić, da li se sjećate da je to bila metodologija priprema u obavještajnom smislu za akciju?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Upravo tako. Dakle, naš obavještajni odjel ili unutarnja kontrola, oni su prikupljali, kod njih su se sljevale informacije i kao što ste vidjeli u ovom izvješću, on je meni, kao zapovjedniku skupnih snaga, prenio sve informacije na znanje, kako bih ja raspolagao sa tim informacijama i imao to na znanju, ukoliko bi se pokrenula bilo kakva operacija.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovdje se spominje ime gospodina Vranjkovića. Da li govorimo o gospodinu Nedeljku Vranjkoviću ...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Miljenku ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Miljenku Vranjkoviću iz Odsjeka unutarnje kontrole?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, govorimo o pokojnom kolegi Miljenku Vranjkoviću iz Odjela unutarnje kontrole.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi ste ga poznavali dobro?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, bili smo bliski suradnici od 90-tih pa do kraja 90-tih, odnosno dok nije poginuo u službi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D546, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D546 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Kako bismo uštedeli nešto vremena, časni Sude, ja imam nekoliko dokumenata koji se bave istom temom kao i ovaj, i možda bismo mogli samo ukratko da prođemo kroz njih i da ih ponudimo na usvajanje u spis.

SUDIJA ORIE: Da li je vaša namera da ih ponudite preko same Odbrane? Je li gospođa Mahindaratne informisana o tome o kojim dokumentima se radi?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ne, nije.

SUDIJA ORIE: Nije. Pa, onda, možda ćete morati da prođete kroz to vrlo kratko. Ako ih uvodite preko Odbrane, naravno, i dalje možete to da uradite, ali onda dolazite u opasnost da dođe do prigovora. A ako bi obavestili gospođu Mahindaratne unapred, tada bi ona, naravno, mogla da odluči.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja ću samo ukratko proći kroz ova dokumenta. Molio bih dokument 01885.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dokument unutarnje kontrole, 29. srpanj. U njemu se navodi da su snage Ujedinjenih nacija dobile *crvenu uzbunu*, da je neprijatelj utvrdio prednju crtu i inženjerski izvršio zaprečavanje minama i da su ta izvješća prezentirana vama i da u neprijateljskim redovima vlada panika zbog uspjeha Hrvatske vojske u Bosni. Da li ste vi, gospodine Janić, u to vrijeme imali određene podatke da je protivna strana, dakle, Vojska Republike Srpske Krajine imala nekih podataka o tome da se priprema napad od strane Vojske Republike Hrvatske?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, već u to vrijeme, to je bio 29. sedmi, očito je bilo i na jednoj i na drugoj strani da ... da se ... da dolazi odlučujuće vrijeme, posebno zbog uspjeha naše vojske, Hrvatske vojske u operacijama u Bosni, jer su bitno utjecale strateški i na položaj srpskih snaga u takozvanoj srpskoj Krajini, dakle, bitno su oslabile pozicije ove obrane zbog naših operacija koje je naša vojska provodila u Bosni, i jasno je bilo svima da ... da je to ... da se bliži trenutak zbog tih povoljnih okolnosti taktičkih i da će biti ... da će Hrvatska vjerojatno poduzeti operaciju oslobađanja. Dakle, bilo je očito i kod neprijatelja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li dobiti broj za ovaj dokument, molim vas?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D547, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D547 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Mogu li sada dobiti dokument 02192.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Na tragu ovoga što ste upravo rekli, gospodine Janić, imamo dokument unutarnje kontrole od 3. osmog, dakle, praktički uoči same operacije ...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Dan prije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ... iz kojeg proizilazi da je započelo pojačavanje položaja srpske vojske, da je tijekom dana zamijećeno kako prema jugu ide konvoj od 19 kamiona, šest autobusa sa oko 300 vojnika, jedan tenk, pet minobacača, kamion sa minobacačima M-31, dvije kuhinje terenske, četiri poljska topa M-45, sanitetsko vozilo. Također je zamijećeno od strane unutarnje kontrole specijalne policije da je u području Gračaca primjećeno kretanje autobusa sa pedesetak vojnika u pravcu juga, te kamiona punog municije i to prema Malom Alanu gdje su se uputila dva kamiona sa šezdesetak vojnika i jedno vozilo sa dvanaestak vojnika. Dalje se navodi da je u području Korenice prema jugu ... da su također registrirani pokreti pokrivenih kamiona, vojnici, dva tenka T-55, jedan transporter i konvoj od 12 autobusa sa oko 400 do 500 vojnika. Ovi podaci ukazuju očevidno na to da se je Vojska Republike Srpske ojačavala u ljudstvu i u borbena-tehničkim sredstvima. Možete li to potvrditi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, mi smo imali te podatke i raspolagali smo sa tim informacijama, kako ovdje piše, i šire od toga. Srbi su bitno u posljednja dva dana, neposredno pred *Operaciju Oluja*, ojačali svoje položaje, svoju obranu i pješastvom, topništvom, tenkovima, tako da je bilo očito da slute naše namjere... namjere o pokretanju operacije oslobađanja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na odgovoru.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih broj za ovaj dokument.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, samo jedno kratko upozorenje ili savjet. Pokušajte, ukoliko vas ne zamolim za šire objašnjenje, da odgovore dajete što kraće, jer smo nekako sa vremenom u lošim odnosima.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D548, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D548 primljen je u spis. Imam, međutim, jedno pitanje, da. Čuo sam u prevodu da ste rekli Vojska Republike Srpske. To je ono što sam čuo. Ali sad vidim u transkriptu da nešto nedostaje, tako da pretpostavljam da ste mislili na Vojsku Republike Srpske Krajine?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, tako je, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim sada dokument 03515.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovo je, također, dokument Odjela za unutarnju kontrolu koji je sačinjen 28. lipnja 1995. godine, dakle, prije same operacije, i koji na neki način govori o tome sa kakovim sve snagama Vojska Republike Srpske raspolaže. On je upćen generalu Markaču i načelniku sektora, kasnije, načelniku stožera specijalne policije, Željku Sačiću. Riječ je o obavještajnoj prosudbi neprijateljskih snaga u zoni odgovornosti skupnih snaga policije na području Velebita za predstojeću operaciju, koja je bila opozvana, to smo rekli. Međutim, stanje je ostalo isto. Da sada ne prolazimo kroz cijeli dokument. Ja bih samo želio skrenut pažnju na stranicu 2, na tabelu u kojoj se govori o tome koje su snage i sredstva koje neprijatelj može angažirati u zoni odgovornosti specijalne policije, i tu se predviđa da bi bilo oko 1.000 vojnika sa 15 tenkova i devet oklopnih transporterata i određenim brojem topova, koji iz nepoznatih razloga nije izražen u zadnjoj koloni ali to bi bilo 27. Ukoliko pređemo na 3 stranu ovog dokumenta vidjet ćemo da bi se te snage mogle kasnije ojačati, uvođenjem još: 880 vojnika, 12 tenkova, šest oklopnih transporterata i 15 topova od čega su dva višecjevna raketna bacača. Ovdje se dalje govori da neprijateljske snage, koje izvode obranu na smjeru Sveti Rok – Mali Alan, koji ste vi maloprije spomenuli, mogu, također, staviti na raspolaganje 620 vojnika, devet tenkova, šest oklopnih transporterata i devet topova. I na kraju, da mogu dobiti i...

prevodioci: Da li branilac može da ponovi broj oružja u posljednjem odeljku.

SUDIJA ORIE: Da. Molim vas da ponovite broj na zahtev prevodioca. Nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, u redu, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, zadnja tablica predviđa da neprijateljske snage na obrani u smjeru Sveti Rok – Mali Alan mogu angažirati 620 vojnika, devet tenkova, šest oklopnih transporterata i devet topova. I na kraju, govori se o tome da neprijatelj, Armija Republike Srpske Krajine, ima i može očekivati potporu zrakoplova tipa *MIG-21* i *J-21*, kao i helikoptere tipa *Gazela*. Gospodine Janiću, ovi podaci predstavljaju jednu sliku obavještajnu i vi ste rekli da je, zapravo, se kasnije pokazalo da je ta obavještajna slika bila prilično točna, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Mogu potvrditi da je ova obavještajna prosudba, kasnije, kada smo radili analize, vidjeli da je ona vrlo točna.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim vas broj za ovaj dokument.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D549, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D549 primljen je u spis. Međutim, imam jedno pitanje za vas, gospodine Mikuličiću, a tiče se sledećeg.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da?

SUDIJA ORIE: Rekli ste da nešto nedostaje u jednoj od tabela iz vama nepoznatih razloga, a to izgleda ukazuje da i ono što nije u tabeli, ipak je tu bilo. Šta je osnova za to?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Pa osnova je da se na tabeli na 2. strani, u prvom redu se kaže da postoji devet topova, pušaka. U 2. redu se kaže da postoji devet i u 3. redu kaže se da postoji devet, ali sve zajedno ne postoji ukupan broj, a ja sam izračunao da je 3 puta 9...

SUDIJA ORIE: Da je 27.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ...27, da.

SUDIJA ORIE: Da. I možete li da me vratite na deo gde ste rekli da ste pronašli osnovu. To je na stranici?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To je na 2. stranici ovog dokumenta ...

SUDIJA ORIE: Da. Sada sam...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ...na dnu stranice.

SUDIJA ORIE: Da, gledam sada engleski prevod. Možete li...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu. U engleskom prevodu to je na 4. stranici.

SUDIJA ORIE: Strana 4. Dozvolite mi samo da proverim. Gde onda nalazite da tu treba da postoji neki drugi broj?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Pa, piše da je Deveta motorizovana brigada Prvog bataljona ...

SUDIJA ORIE: Oh, mislite ukupno?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, mislim ukupno.

SUDIJA ORIE: Da, da. Sada vidim šta vi...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Očigledno da neko ko je pisao ove tabele...

SUDIJA ORIE: Zaboravio je da doda to.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, da.

SUDIJA ORIE: U redu. Hvala. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio na trenutak dokument D520, 520.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Mi smo sada gledali dokumentaciju koja, zapravo, predstavlja obavještajnu prosudbu Odjela za unutarnju kontrolu specijalne policije i vi ste rekli da je ona zapravo se pokazala pouzdana. Sada vidimo jedan dokument koji potiče iz arhiva neprijatelja, dakle, Vojske Republike Srpske Krajine. Konkretno, riječ je o borbenom izvještaju od 9. kolovoza 1995. godine koji je zapovjednik dostavio na komandu Sedmog korpusa, a to je kapetan prve klase, Radivoj Paravinja, u kojem se opisuju događaji i opisuju snage koje je vojska Armije Republike Srpske Krajine imala u borbama koje su započele 4. kolovoza u 5.00 sati ujutro. Da ne prolazimo kroz cijeli dokument, ja bih samo skrenuo pažnju na stranicu 2 ovog dokumenta, gdje se govori o tome koja je sve tehnika izvučena, dakle, koja je iz prostora borbenih djelovanja povučena, koja je ostala na putu, koja je uništena, i tako. Vidimo u točki 2 da je izvučena tehnika, pa se navode brojevi: haubice, top 76 milimetara, top 76 milimetara ZIS minobacač, laki raketni lanser 128 milimetara, minobacač 82 milimetra. Zatim se u točki 2.2 govori o tome koja je tehnika ostala na putu. A mi smo čuli dokaze o tome da je određena vojna tehnika od strane promatrača Ujedinjenih nacija zamijećena na putu povlačenja u pravcu Srba i dalje prema Bosni. Pa se ovdje govori o tenku, o oklopnom transporteru, o topu. U točki 2.3 govori se o uništenoj tehnici. To su tri tenka, tri topa. U točki 2.4 govori se o nekim drugim dijelovima vojne opreme. U točki 2.5 govori se o skladištima; skladište municije u Krupi, koje je uništeno, intendantska oprema u Žegararu, koja je uništena u borbi, skladište na Velebitu, koje je također uništeno, i opet u Žegararu je bila bolnica. Da li, gospodine Janić, znadete nešto o skladištima koji su na vašem pravcu djelovanja nađena, a pripadala su bivšoj Vojsci Republike Srpske Krajine?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, skladišta na mojem pravcu djelovanja tijekom operacije bila su uništena.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo dalje. Ja bih sada molio 01641. Ovo je, nadam se da neće biti problema sa verzijom dokumenta, dokument od 5. kolovoza, koji je izdao načelnik Glavnog stožera, Zvonimir Červenko i...

SUDIJA ORIE: Gospodine... gospodine Mikuličiću, prethodno dokument koji smo videli...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Već je uvršten u spis.

SUDIJA ORIE: Da, sećam se da sam ga viđao, ali da li ste pomenuli broj dokaznog predmeta?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, jesam. To je dokazni predmet Odbrane broj D520.

SUDIJA ORIE: Da, vidim. Da. Izvinjavam se što nisam bio dovoljno pažljiv. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovaj dokument, koji, dakle, vidimo na ekranu je zapovjed generala Červenka od 5. kolovoza i u njemu se... u toj zapovjedi se utvrđuje nastavak vojnih djelovanja na *D plus 1*. Znači, to je drugi dan operacije, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovdje se, dakle, zapovjeda da bojeva djelovanja na dan 5. kolovoza treba otpočeti sukladno zapovjedima i odlukama zapovjednika zbornih područja *HRM-a*, to je kratica za Hrvatsku ratnu mornaricu, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: *HRZ*, to je kratica za Hrvatsko ratno zrakoplovstvo?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: *JB*. Pomognite mi. To bi možda mogla biti kratica "južno bojište"?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Moguće, da. Ovakva kratica nije mi poznata da se koristila.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobro. I specijalnih postrojbi MUP-a?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Prelazimo na stranicu 2, točka 3.5. Ovdje je zapovjed koja se odnosi posebno na specijalne postrojbe MUP-a gdje se naređuje da se energičnim napadom i manevrom treba zauzeti naselje Gračac?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I kasnije ćemo vidjeti da je taj cilj i ostvaren. O tome ćemo reći malo kasnije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D550, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D550 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Izvinjavam se, časni Sude, samo provjeravam prijevod. Mislim da je došlo do nekog pogrešnog tumačenja. Gospodin Mišetić mi skreće pažnju da je u engleskom prijevodu skraćena "JB" prevedena kao "javna bezbednost", što znači javna bezbednost. I to, očito, nije skraćena u ovom dokumentu, ali to možemo da provjerimo kasnije, a da ne trošimo previše vreme na to sada.

SUDIJA ORIE: Molim vas da to uradite. A ako postoji bilo kakva potreba da se prevod ispravi, molimo vas, nakon što se konsultujete sa Tužilaštvom, da...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: *(preklapanje govornika)* ...da ne gubimo vrijeme.

SUDIJA ORIE: Da, uradite tako, molim vas.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da vidimo dokument P583.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidjećemo, gospodine Janić, uskoro na ekranu. To je dokument koji je izdao gospodin Markač u stožeru Seline 5. kolovoza 1995. godine. Uvodno samo jedno pitanje. Kao mjesto izdavanja dokumenta spominje se stožer Seline. Možete li nam u dvije riječi reći o čemu se radi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Normalno, da. U Selinama je bio stožer koji je... gdje je bio general Markač. A u biti, operativni stožer koji je rukovodio operacijom u taktičkom smislu operativnom, direktno rukovođenje operacijom, dakle, u realnom vremenu, je bio stožer na samome Velebitu. Dakle, ovo bi mi mogli nazvat neki "Glavni stožer", ali Glavni operativni stožer je bio na Velebitu. Iz njega se rukovodilo direktno operacijama na terenu, u taktičkom smislu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I samo dodatno objašnjenje. Mjesto Seline gdje se nalazi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mjesto Seline se nalazi u podnožju Velebita, na južnoj strani Velebita.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem. Dakle, ovo je izvješće upućeno načelniku Glavnog stožera o tome koje su dostignute crte skupnih snaga specijalne policije, i kaže se da je 5. kolovoza u 5.00 sati, da su skupne snage otpočele sa topničkim pripremama po ciljevima u dubini borbene prostorije: Čelavac, Gračac, Lovinac, Velike i Male Žuljine, i nakon toga u 8.00 sati skupne snage oslobodile su Lovinac; u 9.30 sati zauzele su dominantne kote oko Gračaca, te stvorile preduvjete za oslobađanje Gračaca obuhvatom oko Resnika. U isto vrijeme, snagama u jačini jedne bojne, razbijena je druga neprijateljska crta na Velikim i Malim Žuljanima, te su stvoreni preduvjeti za napredovanje prema objektu Čelavac. Ujedno je i izvršeno potiskivanje neprijateljskih snaga na pravcu Sveti Rok – Papuča. Gospodine Janić, pravac prema Čelavcu, rekli ste, bio je to upravo vaš pravac. Možete li nam to, dakle, potvrditi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, ja mogu potvrditi točnost ovog izvješća o dostignutim crtama i točnost, dakle, ovih podataka unutra, obzirom da sam se ja i nalazio na tom... da sam zapovjedao tom bojnomo koja je došla do druge neprijateljske linije na Velikim i Malim Žuljinama. Dakle, tako da to mogu osobno potvrditi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim vas dokument P584.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, vrlo sličan dokument: 5. kolovoza, gospodin Markač izvještava načelnika Glavnog stožera da je do 11.30 sati ... da su snage specijalne policije 5. osmog u potpunosti ovladale Gračacom, a do 12.00 sati objektima Čelavac i Prezid. Dalje se kaže da su tog dana, dakle, 5. osmog dostignule crtu Drenova glava – Korać – Ajduković. U izvješću se navodi da je time u potpunosti izvršena planom predviđena zadaća skupnih snaga specijalne policije i da je: "U tijeku pregrupiranje snaga s kojima će se, prema vašoj zapovjedi..." to se misli na načelnika Glavnog stožera, komu je upućeno ovo izvješće "...nastaviti napadana djelovanja na glavnom pravcu Gračac – Bruvno, i pomoćnom Gračac – Malovan. Vršiti se logistička popuna postrojbi". Možete li potvrditi da su ovi datumi i vremena korektna?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, mogu potvrditi da su vremena i datumi i informacije u tom izvješću točni.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sad molio...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, mi sada gledamo dokazni predmet Tužilaštva broj P584, je li tako?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Da. Sada, svedok je svedočio da je tačan izveštaj. Kakva je svrha da se sad ide ponovo kroz to, a da se zatim postavlja svedoku pitanje da li su konkretni detalji tačni? On je već rekao da je to tačan izveštaj. Slična stvar je sa dokaznim predmetom Tužilaštva broj P583.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da. Samo sam želeo da naglasim konkretni vremenski okvir u kojem je ovaj deo operacije sproveden, i takođe se pominju neki položaji odbrane, jer se tiču događaja koji su usledili.

SUDIJA ORIE: Da. Ali na osnovu onoga što je svedok rekao, mislim, nismo ovde da tražimo da svedok nešto dodatno naglasi. To je jasno, jasno je izjavio nakon vašeg pitanja: "Da li je to ispravan i tačan izveštaj?" odgovorio je: "Da, jeste". Tako, dakle, mi znamo da je svedok smatrao da su ovo bile tačne informacije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu. Možda sam išao u nepotrebne detalje. Držaću se vaših uputstava, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude. Možemo li da vidimo dokument 65ter, 02008.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidjet ćemo uskoro zapovjed generala Červenka od 6. kolovoza u kojem se utvrđuju operativne granice zone odgovornosti između zbornih područja, pa se tako kaže... Prije, samo, molim vas, da jednu stvar možda malo pojasnimo. Kada se govori o nadležnostima zbornih područja, da li se slažete s time i da li je to vaše razumjevanje, shvaćanje i znanje da se ovdje radi o vojno-teritorijalnoj nadležnosti, dakle, u vojnom smislu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Dakle, to je podjela za zborna područja u administrativnom smislu, ne. Njihove teritorijalne nadležnosti.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U redu. U točki A zapovjeda se da se između Zbornog područja Split i Zbornog područja Gospić crta razgraničenja vodi ovim toponimima, dakle: Mali Alan, Gračac, Veliko Sedlo, Međedak, željeznička stanica Una. To uključuje Zbornu područje Split. I sada možemo pokazati...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D551, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sada...

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D551 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude. Možemo li da vidimo 280...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sad ćemo vidjeti jednu kartu, gospodine Janić, malo će samo vremena proći dok se učita u sustav. To je karta koja je već uvedena u ovom predmetu kao dokaz, i zapravo predstavlja razgraničenje između Zbornog područja Split i Zbornog područja Gospić koje je označeno plavom linijom. Možete li iz ove perspektive potvrditi da je riječ o područjima vođenja operacija i reći nam kojim područjem su se vodile operacije specijalne policije u odnosu na ovu kartu? Sasvim...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Razumijem. Evo, sad ću, samo da malo pogledam. Da. Glavnina operacija specijalne policije išla je pravcem, dakle: Velebit, Gračac, strateško važno križanje kod sela Bruvno, prema Donjem Lapcu, odnosno, prema državnoj granici kod Kulen Vakufa. Dakle, to je dominantno bio cjeloviti pravac specijalne policije. On je u najvećem dijelu bio u zoni odgovornosti Zbornog područja Gospić.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam. Mi ćemo kasnije imati priliku o tome možda koju riječ više reći.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sada molio 01974.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidjet ćemo sada zapovjed generala Červenka koja se odnosi na borbena djelovanja u trećem danu operacije. Dakle, to je *D plus 2*. Zapovjed je od 6. kolovoza 1995. godine i ovdje referiram na točku 2, zadnji pasus.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim vas hrvatski tekst malo prema dolje pomaknuti. Tako je. Dakle, točka 2, zadnji pasus i u engleskoj verziji, gdje se kaže da dijelom snaga sa prostora Ljubovo treba ovladati Udbinom i produžiti napad uz sudjelovanje sa specijalnim postrojbama MUP-a u cilju ovladavanja Donjeg Lapca i izbijanja na državnu granicu i to isključivo kod prostora Međedak, željeznička postaja na rijeci Uni. Ova zapovjed odnosi se na Zborno područje Gospić.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: To je ono što ste vi nama upravo rekli, zar ne?
SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Točka 3, a to je stranica 2 hrvatske verzije, originalne verzije, odnosi se na specijalne postrojbe MUP-a. I tu se kaže da... pričekajmo... dobro... pričekajmo hrvatski tekst. Engleski vidimo da je već na ekranu. Dakle, stranicu 2 hrvatske verzije originalne, molim vas. Evo, sad ju imamo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U točki 3 se, dakle, kaže da specijalne postrojbe MUP-a po ovladavanju prevoja Bruvno i Malovan produžuju napad u smjeru Donjeg Lapca. Trebaju izvršiti ovladavanje tim prostorom uz sudjelovanje sa snagama Zbornog područja Gospić na lijevom, i snagama Zbornog područja Split na desnom krilu. To odgovara vašem znanju i sjećanju na ovu operaciju?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, u potpunosti.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim vas broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D552, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D552 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala. Molim vas 65ter, 01949.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sada smo na zapovjedi generala Červenka, koja se odnosi na *D plus 3*, dakle, na četvrti dan *Operacije Oluja*. Zapovjed je od 6. kolovoza 1995. godine. U točki 1 zapovjeda se da najkasnije do 18.00 sati treba ovladati cjelokupnim teritorijem i izbiti na državnu granicu, kako je ranije zapovjedbno. U točki 2 zapovjeda se da zapovjednici Zbornog područja Split i Gospić i zapovjednik specijalnih postrojbi MUP-a da su dužni iskoordinirati i međusobno usuglasiti vrijeme napada na zapovjedbno smjerovima i da trebaju o tome pravovremeno izvjestiti samo načelnika Glavnog stožera. Gospodine Janić, to je ... postupljeno je po toj zapovjedi po vašem sjećanju?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Je. Da. Zapovjed je ispoštovana.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim vas broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D553, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D553 primljen je u spis. Mogu li da vam postavim jedno pitanje, gospođu Mahindaratne? U kojoj meri postoji bilo šta sporno, sa vaše tačke gledišta, da su ova naređenja izdata tokom *Operacije Oluja* i da li se *Operacija Oluja* razvijala...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nema, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: ...u skladu sa tim naređenja i onim pravicima?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nije sporno, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju, gospodine Mikuličiću, pitam se šta mi uopšte radimo? Naravno, shvatam da je važno da znamo ko je bio tamo, naravno, uglavnom, i u smislu

lokacija gde su navodno počinjeni zločini, i kakva je bila komandna struktura. Ali mislim da sada ulazimo u previše detalja kada je reč o samom razvoju vojne operacije, što, naravno, nije bez značaja, ali to nije suština ovog predmeta. Ovaj predmet nije o tome koliko je dobro ili loše organizovana *Operacije Oluja* i kako se razvijala. Ali detalje o tome ko je naredio da se ide na one raskrsnice i da li su uspešno ovladali raskrsnicama, pa, zatim šta se desilo sledećeg dana, mi smo potrošili mnogo vremena na to. Kao što smo proveli, na primer, mnogo vremena na čitanje svih imena ljudi koji su bili postavljeni na različite položaje, a za koje možda nikad više neću čuti. Pokušajmo da se fokusiramo na ono što je zaista srž predmeta i na ono što ovaj svedok može da nam kaže u tom pogledu. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude. Ja ću naravno slijediti vaše smjernice, ali bih samo želio da istaknem da je ovaj svjedok vjerovatno jedini koji može da objasni sa vrlo autoritativne pozicije, dok je on bio dio ove operacije, kako je to sprovedeno. Dakle, mi pokušavamo...

SUDIJA ORIE: Da. Ali, imamo dokumentaciju i gospođa Mahindaratne kaže da nije ništa sporno. Dakle, naravno, možete to da ponovite. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu. Hvala, časni Sude. Hvala. Ja bih molio sada dokument broj P585.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovo je izvještaj gospodina Markača upućen načelniku stožera u kojem se opisuje kako je dostignuta crta i koja su operativna djelovanja izvršena. Ono što mene u ovom dokumentu interesira to je Donji Lapac, Kulen Vakuf. Dakle, ovdje se navodi da je u ranim jutarnjim satima 7. kolovoza specijalna policija krenula iz pravca Bruvna prema Udbini i da se je spojila sa snagama Devete gardijske brigade, to je Zbornu područje Gospić, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I da su ovladale skupne snage specijalne policije u 19.00 sati Kulen Vakufom i rasporedile se na dominantnim točkama?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možemo preći dalje. Dolaskom do Kulen Vakufa i ovladavanjem dominantnim točkama, zapravo se završila operacija specijalne policije u odnosu na zadatke u akciji *Oluja*, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Točno tako.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možete li nam reći što se je, nakon dostizanja te crte, događalo u odnosu na djelovanje specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Dakle, 9. osmog, nakon što su završile sve operacije, naše postrojbe na području granice sa Bosnom, u blizini Kulen Vakufa, zamjenjene su postrojbama domobranskih... nekakve... jedna domobranska brigada je zamjenila naše...

naše ljude, i kompletna specijalna policija se u tom trenutku povukla, raspustile su se skupne snage i svaka jedinica je otišla u svoju policijsku upravu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, to je, zapravo, bio povrat specijalaca nakon izvršene akcije sa terena?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, rekli smo o tome gdje se nalazilo zapovjedništvo specijalne policije, spomenuli ste Seline i točku na Velebitu. No, međutim, nakon što je oslobođen Gračac, u Gračacu je formiran jedan... jedan prostor u kojem se je nalazila, da tako kažemo, postrojba, jedna manja postrojba specijalne policije. Možete li nam nešto reći o tome?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, da. Oslobođanjem Gračaca, obzirom da su to bili bolji uvjeti u gradu nego na Velebitu do tada, dakle, u Gračacu je ustrojen stožer specijalne policije koji je operativno rukovodio... na čelu kojeg je bio načelnik stožera, tada načelnik Sektora specijalne policije, koji je operativno rukovodio tim stožerom do kraja *Operacije Oluja* a nakon *Operacije Oluja*, ostalim aktivnostima koje su se naknadno događale.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Recite, kada je osnovan taj stožer u Gračacu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, on je odmah... mislim, 5. popodne, 5. osmog popodne. Dakle, odmah po ulasku u Gračac osnovan je taj stožer.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li se sjećate da je tog istog dana utemeljena policijska postaja u Gračacu, civilne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno se sjećam. Već sam prije bio spomenuo da je za svaki grad bila pripremljena jedna postrojba temeljne policije, čija je svrha bila da, po oslobođanju pojedinog grada, uspostavi policijsku postaju, pa je tako i 5. osmog u Gračacu u popodnevним satima, odmah nakon snaga specijalne policije, u grad ušla i postrojba temeljne policije sa već tada, ranije imenovanim zapovjednikom policijske postaje, koji su na zgradu dotadašnje policijske stanice stavili oznake hrvatske policije i hrvatskog MUP-a i uspostavili policijsku postaju.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Recite nam u par rečenica, molim vas, da dobijemo dojam, kako je taj stožer u Gračacu funkcionirao u odnosu na opremljenost? Da li je... da li ste imali struju, da li ste imali dovoljno opreme? Opišite nam u kakvim uvjetima je taj stožer funkcionirao?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, gledajte, kada se govori o nekim stožerima, misli se na stožere dobro opremljene, sa tehnikom, opremom. To je bilo vrlo skromno, bio je jedan kompjuter, jedna radio stanica, i to je, u biti, bila jedna soba, dakle, u kojoj su sjedila dva, tri čovjeka. Bila je jedna karta na zidu. Dakle... uvjeti su bili vrlo skromni.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možete li potvrditi da je jedna od osoba koja je sjedila u tom stožeru u Gračacu bio upravo Miljenko Vranjković, o kome smo malo ranije razgovarali?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, mogu potvrditi, obzirom da je on u to vrijeme, neposredno pred samu *Oluju*, najviše bio uključen u prikupljanje obavještajnih podataka i dakle, on je donosio u ime svog odjela i bavio se sigurnosnim prosudbama... Tako je bilo logički, i on je, u biti, najviše boravio u tom stožeru. I može se reći, da u vrijeme kad nije bilo načelnika stožera, da je bio tehnički voditelj tog stožera. Dakle, vodio je operacije iz tog stožera kada nije bilo načelnika sektora, odnosno, načelnika stožera.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je on bio osoba koja je pripremala, da kažem, kompilirala dnevna izvješća prema Glavnom stožeru Hrvatske vojske i odašiljala ih za to jednim posebnim...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Sustavom.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...sustavom?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, upravo je on bio, dakle, njemu su se predavala izvješća, i on je pisao ta izvješća u ime specijalne policije prema Glavnom stožeru Hrvatske vojske. Dakle, on je bio ta osoba koja je imala to zaduženje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Jeste li upoznati s time na koji način su ta izvješća prema Glavnom stožeru odašiljana iz stožera u Gračacu? Kakav je bio tehnički način tog odašiljanja?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, bio je neki ... neki sustav elektronske pošte, zaštićen, šifriran, koji je imala samo vojska, i mi smo, obzirom da smo bili uključeni u sustav vojne operacije, dobili jedan taj sustav baš radi tog ... radi te mogućnosti pravovremenog i zaštićenog izvještavanja vojske.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li se taj sustav nazivao *Sustav Rebus*?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ove poslove koje je gospodin Vranjković obavljao u odnosu na izvješća i upotrebu šifriranog sustava, to su, zapravo, bili poslovi koji su izlazili iz kruga uobičajenih poslova unutarnje kontrole, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, moglo bi se tako reći. Moglo bi se tako reći. Uvjeti su bili skromni. Zapovjednici su bili sa svojim jedinicama, tako da je on, moglo bi se reći, i u tom trenutku i u nekim situacijama i preuzimao neke zapovjedne odgovornosti rukovođenja stožerom. Može se i tako reći.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem na odgovorima. Dakle, rekli smo da je nakon izbijanja i utvrđivanja pozicija oko Kulen Vakufa, počelo povlačenje specijalne policije u matične jedinice. Jedan dio jedinica specijalne policije povlačio je se i preko Gračaca, odnosno, preko stožera u Gračacu. Da li je to točno?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Jedinice su se povlačile različitim smjerovima, pravcima. Neke su se vraćale u Gračac, gdje su bile smještene prije polaska prema Donjem Lapcu. Neke su se vraćale u bazu Lukovo Šugarje, gdje su imale svoju opremu. Dakle, vraćale su se na različita mjesta gdje su imale privremeno boravište, da bi uzele opremu i vratile se onda u svoj grad, u svoju bazu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, možete potvrditi da je, nakon što je oslobođen Gračac i što su jedinice specijalne policije krenule dalje u pravcu Donjeg Lapca i Kulen Vakufa, da je jedan dio opreme ostao u stožeru u Gračacu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Dakle, svaku našu jedinicu pratila je i logistička služba jedinice. Kako je operativni dio jedinice napredovao u pojedinoj fazi operacije, tako je logistički dio jedinice nosio svu opremu i osobnu i kolektivnu, i dakle, svu moguću opremu koju je jedinica imala, nosio je dakle, za jedinicu, i smještao onda u pojedine bazne logore u kojima je jedinica boravila.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I ta se oprema, rekli ste ranije, prevozila kamionima...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Kamionima, autobusima...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...u kojima...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: ...kamionima, autobusima, dakle, vozilima u kojima su se prevozili i ljudi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio sada D295.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sad ćete vidjet jednu fotografiju na ekranu koja je snimljena 8. kolovoza 1995. godine u Gračacu, koja je uvedena u dokazni supstrat ovog predmeta, i koju je snimio jedan svjedok koji je ovdje svjedočio. Dakle, riječ je o jednom kamionu, i ja ću vas moliti da ga identifikirate po registarskoj tablici, kome pripada?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, po tablici je to... 010 je početna oznaka svih tablica policijskih, Ministarstva unutarnjih poslova u sjedištu, a koje su inače imale i sve specijalne jedinice - tu početnu 010 oznaku. Dakle... i recimo, specijalna jedinica u Dubrovniku je imala registraciju 010.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem. Možete li nam u dvije rečenice opisati što se to nalazi na prednjem dijelu kamiona? Vidimo jednu tablu sa ćirilicnim natpisom i vidimo jelenje rogove?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Što je to?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, evo, ja ovako, iz svoje situacije mogu reći da je nakon operacija... naravno, završetak tih operacija značio je i oslobađanje domovine od dugogodišnje okupacije i naravno da su ljudi bili sretni, pomalo i euforični, pa su tako, eto, vjerojatno se... uzimali su tu nekakve ulične natpise, registracije vozila ili nekakve, kako bi to zvali, trofeje kojima bi izražavali nekakvo svoje veselje zbog kraja rata.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je ovo, dakle, kamion za prijevoz logističkih stvari za jedinicu...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...za opremu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: ...to bi bilo... dakle, to bi bio kamion... ljudstvo naše se nije vozilo kamionima. Mi smo se vozili džipovima, a takvi kamioni su se koristili za prijevoz logistike.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sad molio fotografiju broj P325.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sada ćete vidjet fotografiju koja vam je prikazana i jučer. Međutim, ja ću imati jedno drugo pitanje u odnosu na pitanja koja je imala kolegica Mahindaratne. Na fotografiji ćemo vidjeti dva pripadnika koja ste vi identifikirali kao pripadnike specijalne policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ne. Sljedeća fotografija molim. Možemo se zadržat sekundu i na ovoj fotografiji.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U desnom dijelu fotografije, gospodine Janić, vidi se ovaj plavi kamion...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE:...za koji ste rekli da pripada policijskim snagama...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...a lijevo se vidi jedan bijeli *Land Rover* koliko se ja razumijem u automobile?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Recite nam, možete li to vozilo identificirati?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mogu obadva vozila. I jedno... i desni kamion i lijevo terensko je naše vozilo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo sad sljedeću fotografiju, molim vas. Ovo je, dakle, iz istog dokaznog korpusa.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, da li možemo da zamolimo svedoka... mislim da je rekao da ovo nisu... dakle, možda na osnovu ovog jednog, da li bi mogao pozitivno da identifikuje ko su osobe koje su prikazane na fotografiji? Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, vi možete potvrditi da su na ovoj fotografiji u prednjem planu dvije osobe u uniformama pripadnici specijalne policije, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, potvrđujem to.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ih možda znate po imenu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U pozadini ove fotografije vidi se jedna zgrada. Možete li nam potvrditi da je u toj zgradi bio smješten stožer specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, ovako po sjećanju mogao bih reći da... mada nisam 100 posto siguran, trebao bih vidjet širu sliku, ali mislim da je to Općina Gračac, zgrada u kojoj se nalazio stožer specijalne policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidimo ovdje jedan žuti autobus sa crvenom trakom. Da li prepoznajete to vozilo?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa... pa, sjećam se autobusa, sjećam se.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li možete potvrditi da je to upravo bilo vozilo kojim su se pripadnici specijalne policije prevozili u svoje matične jedinice?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Da, mogu. Obzirom da na veliki broj ljudi koji su znali zbog većih operacija doći na pojedino mjesto, nije bilo dovoljno terenskih vozila za cijelu jedinicu, i tada se je znao, recimo, iznajmit autobus od gradskog prevoznika, pa su se koristili i autobusi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidimo od sada ovu zgradu koju ste identificirali kao zgradu općine, i vidimo da, barem, gledajući iz ove perspektive, na njoj nema nekih oštećenja od artiljerijskog napada. Po vašem sjećanju, Gračac...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mislim da je svedok rekao: "Mislim da je to ta zgrada". Nije bila potvrđena identifikacija. Međutim, pitanje je formulirano na osnovu...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Preformuliraću pitanje.

SUDIJA ORIE: Pored toga, gospodine Mikuličiću, postoji razlika između toga kad kažemo "vidimo da nije oštećena" i "ne vidimo da je oštećena". Možete li da napravite tu razliku? Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Iz vašeg sjećanja na dane u Gračacu, dakle, u to vrijeme, u kakvom stanju ste zatekli grad? Da li je bio... Da li je bilo oštećenja na zgradama i... samo u par rečenica jedan opis vas molim?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, mogu, s obzirom da sam odmah nakon izlaska na komunikaciju kod Prezida spustio se u Gračac, mogu svjedočiti da je grad bio sačuvan i da nije bilo oštećenja od artiljerijske, topničke vatre po gradu. Za grad sami se neposredne borbe ni nisu vodile, tako da i nije bilo razloga, ovaj, znam da je u neposrednoj blizini grada bilo jedno ili ne znam koliko vojnih skladišta koja su bila legitimni vojni ciljevi, ta vojna skladišta, ali sami grad nije... za sami grad se borbe vodile nisu, i nije bilo topničke... topničkih udara po gradu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste naišli na vojna skladišta. Možete li nam možda po sjećanju reći gdje su se ona nalazila?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu se... ne mogu se sad sjetiti. Ne mogu se sjetiti. U neposrednoj blizini Gračaca.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobro.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo dalje. Molim dokument 02313.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovaj dokument koji ćemo uskoro vidjeti na ekranu je, zapravo, zbirno izvješće koje je išlo prema predsjedniku Republike Hrvatske, doktoru Franji Tuđmanu, od strane Glavnog stožera, dakle, načelnika Glavnog stožera i u kojem se predsjednika Republike izvješćuje o provedbi *Operacije Oluja*. Predsjednik Republike ujedno je bio i vrhovni zapovjednik oružanih snaga, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja ne bih sada prolazio kroz ovo izvješće vrlo detaljno, jer smo već prošli. Samo bih ukazao na dvije ... dva aspekta i zato bih molio stranicu 4 hrvatskog teksta u kojem se navodi da su gubici, žrtve u Hrvatskoj vojsci ... da je bilo 190 poginulih, 900 ranjenih, da je nestalo 14 osoba. Govori se o tome koja je ratna tehnika uništena i oštećena, i na 5. stani govori se o tome... sljedeća strana hrvatskog teksta, navodi se da je određeni ratni plijen u toku ovih operacija ostvaren, pa tako, četiri zrakoplova jednog tipa, dva drugog, tri trećeg, četvrti helikopter i tako dalje, da ne ulazimo u detalje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je poznato, gospodine Janić vama, da je određeni materijal vojnički u ratnom plijenu... plijenu, pribavljen na način što je bio od strane naših jedinica...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...ostvaren ...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: I mi smo na svom pravcu djelovanja imali... zarobili smo značajna sredstva: tenkove, topove, rakete, skladišta puna, i tako. Bilo je puno, puno zarobljenog oružja i opreme.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, moje pitanje: kad ste napredovali prema Otriću i dalje u pravcu Lapca i Kulen Vakufa, jeste li uz prometnice nailazili na napuštena, oštećena, odbačena vojna vozila...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...i tehniku?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Nailazili smo, dakle, na svakoj od tih komunikacija tijekom operacije napredovanja, nailazili smo na pokvarenu, na uništenu... na uništena vozila neprijateljska i ostavljenu opremu. Dakle, to je bilo onako, kako bi rekli, u bježanju ostavljeno ili uništeno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ste, isto tako, primjetili, posebice na križanjima određenih prometnica, tragove ispaljenja iz artiljerijskih oruđa? Pri tom mislim na topove ili tenkove? Da li ste vidjeli čahure koje su bile uz cestu kojom ste se kretali prema Otriću i onda dalje u pravcu Lapca?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, da. Mi smo na nekoliko mjesta, ovaj, vidje se tragovi njihovih topničkih položaja i raznih čahura, dakle, sa kojih su oni topnički djelovali po našim snagama. To je bilo nekoliko mjesta duž svih komunikacija kojima smo se kretali.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D554, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D554 primljen je u spis. Gospodine Mikuličiću, imali smo malo drugačiji raspored jutros. Imali smo veoma rano jednu pauzu, pa, prema tome, ova druga pauza trebalo bi da počne barem malo ranije. Ali, pre nego što napravimo pauzu, možete li nam dati bilo kakve indikacije o tome koliko vam vremena još uvek treba?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, ja bih rekao ovako. Imajući u vidu ono što je rečeno pre početka svedočenja ovog svedoka, ja ću pokušati da završim unakrsno ispitivanje, recimo, do 13.20, 13.25 časova. I kad to kažem, imam u vidu da moram da naglasim da ja sad korigujem svoj prethodni plan, te da ću završiti malo ranije nego što sam prvobitno pretpostavljao.

SUDIJA ORIE: U redu. Da li mogu da čujem i od drugih strana?

ADVOKAT CAYLEY: Mi nemamo pitanja za ovog svedoka, časni Sude. Hvala.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ni mi, takođe, nemamo pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospođu Mahindaratne, na osnovu onoga što ste čuli do sada, da li možete da nam date procenu koliko će vam biti potrebno vremena za dodatno ispitivanje?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Petnaestak minuta, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Petnaestak minuta.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, onda ćemo sada napraviti pauzu do 12.30 časova. Posle pauze ćete imati vremena do 13.20 časova. Znači, još 50 minuta, dakle, što će biti ukupno pet sati i 20 minuta, kako stvari stoje sada. Potom ćemo pokušati da damo sve od sebe kako bi se završilo svedočenje ovog svedoka danas. Sada prekidamo i nastavljamo u 12.30 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim dokument 01290.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovo što ćete sada vidjeti je dokument raščlambe tjeka *Operacije Oluja*.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ali jedno objašnjenje za Pretresno vijeće. Ovaj dokument koji ćemo uskoro vidjeti je od 26. studenog 2001. godine. Ali, zapravo, postoji još jedan dokument iz 1992. godine koji je potpuno identičan. Ovo je, očito, neka vrsta prijepisa onog dokumenta iz 1992. godine, ali taj iz 1992. godine nije preveden. Ali oba dokumenta, ovaj koji ću ja prikazati, koji je iz 2001. godine i koji jeste preveden, predložiću uskoro da se uvrsti u dokaze. Ispričavam se. Moram sebe ispraviti. Spomenuo sam krivu godinu. Mislio sam na 1995. godinu, ne 1992. godinu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, ukoliko mogu samo da pomognem. Oba ova dokumenta, i iz 1995. i iz 2001. godine su bila ponuđena u spis nezavisno od svedoka, ako je to od pomoći.

SUDIJA ORIE: Radićemo na osnovu toga da će biti primljeni, a svakako ne očekujemo da ulažete prigovor na prijem.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, ne, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Pa, gospodine Mikuličiću, onda možete da radite na osnovu toga kao da su već usvojeni u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu.

SUDIJA ORIE: Ako postoji nešto specifično što želite dalje da dobijete od svedoka, naravno, to možete da uradite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Onda ću preskočiti ovaj dokument. To je...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janiću, pomenuli smo raščlambu kompletne *Operacije Oluja*. Možete li nam samo u jednoj ili dvije rečenice reći koja je bila vaša uloga u sastavljanju te raščlambe ako ste je uopće imali?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Ova raščlamba *Operacije Oluja*, ona je ... nju je sastavljao načelnik stožera ... načelnik Sektora specijalne policije na temelju izvješća svih jedinica koje su bile uključene u *Oluju*, odnosno, izvješća zapovjednika pojedinih pravaca djelovanja u našoj zoni odgovornosti. Tako da je i mene, dakle, moje izvješće, kao zapovjednika glavnog pravca u *Operaciji Oluja*, bilo sastavni dio ukomponiran u raščlambu tijekom *Operacije Oluja*.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem na odgovoru.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sada molio dokument 2200.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovaj dokument je, zapravo, ratni dnevnik koji se je vodio u Glavnom stožeru i u koji su se upisivali svi događaji vezani uz *Operaciju Oluja*, za period od 3. kolovoza do 31. listopada. Nas, naravno, interesira tijekom *Operacije Oluja*, dakle, prva četiri dana, i ja bih samo želio ukazati na to da, na primjer, na stranici 2 ratnog dnevnika gdje stoji datum 4. kolovoz 1995. godine, pa iza toga možemo vidjeti javljanja generala Markača, zapovjednika specijalne policije o tome što se događa na terenu. Da sad, radi uštede vremena ne prolazimo kroz sva javljanja, ja ću samo navesti javljanje, na primjer, u četiri sata i 35 minuta Markač zove i javlja se da je stanje redovno. Nakon toga, ponovno se Markač javlja u Glavni stožer, što je evidentirano u ovom dnevniku pod točkom 38, u četiri sata i 55 minuta gdje kaže da specijalne postrojbe MUP-a su krenule prema planu, i tako dalje. Gospodine Janiću, da li se slažete sa mnom da ovo ukazuje da je gospodin Markač bio u stalnom kontaktu sa Glavnim stožerom Hrvatske vojske i obavještavao o tome što se u stvarnosti događalo?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: U potpunosti se slažem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ukoliko nema prigovora, ja bih ovaj dokument uveo kao dokaz.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D555, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D555 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Dozvolite da se vratimo na raščlambu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Iz nje je vidljivo, makar je sad nemamo na ekranu, da su nađena velika skladišta u vojarnama u Svetom Roku i Boričevcu kod Lapca, i da su to bile ogromne količine streljiva i opreme. Da li možete potvrditi taj navod iz raščlambe?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, u potpunosti mogu potvrditi da su pronađena ta skladišta i veliki broj oružja, opreme, streljiva, granata i materijala.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Idemo dalje. Hvala vam na odgovoru. Jedinica specijalne policije kreće u pravcu Donjeg Lapca. Jučer vam je bio pokazan jedan dokument, to je... referiram na broj P586, ali ne trebam ga na ekranu, u kojem se govori o tome... dokument je od gospodina Bolea [Branislav Bole - ratni načelnik logistike pri Sektoru specijalne policije MUP-a Republike Hrvatske], u kojem se govori o tome da je 7. kolovoza tijekom oslobađanja Donjeg Lapca od strane skupnih snaga, da je došla logistička potpora oko 16.00 sati, da u Donjem Lapcu nisu vođene veće borbe, i da su u samom gradu gorile dvije kuće u centru od djelovanja raketno-topničke potpore. Malo ćemo o tome. Nakon toga se navodi da je u grad iz pravca Udbine ušla postrojba Hrvatske vojske i to Deveta gardijska brigada sa tenkovima i 118. domobranska pukovnija, i da je tada...

prevodioci: Prevodioci ljubazno mole advokata da govori sporije. Hvala.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Prebrz sam... izvinjavam se...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, svedočenje nije bilo dve, već tri, uključujući i policijsku stanicu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, ja ovdje ne referiram na svjedočenje, već na dokazni predmet Tužiteljstva broj P586.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Pokušat ću da usporim, ali znate kako je, imam pritisak zbog vremena. Prosto osjećam to na leđima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, tada je došlo do incidenata u gradu, do paljenja kuća, pucnjave, i tako dalje. Mi smo o tome jučer nešto razgovarali. A sada ću vam predočiti dokument broj P111. To je izvještaj promatrača Ujedinjenih nacija, Sektor Jug, za dan 7. kolovoz 1995. godine. Taj dokument je već uveden kao dokaz u ovom predmetu, i ja referiram na stranicu 575 tog dokumenta, koji govori o zapažanju Jordanskog bataljona, koji je bio smješten u blizini Gračaca. Dakle, ovdje se kaže da je 7. kolovoza u sedam sati i 40 minuta ... da je 15 vojnika HV-a ušlo u *Uzlapić* i da su tada krenuli prema *Nabulsima*. Komentar je da se Hrvatska vojska pomiče prema granici Bosne i Hercegovine, i nakon toga u osam sati i 35 minuta, ovaj izvještaj govori o tome da je artiljerijski djelovano od strane Hrvatske vojske po Donjem Lapcu iz Udbine. I komentar je da je Udbina, očito, zauzeta, odnosno, oslobođena od strane Hrvatske vojske i da su vršene daljnje artiljerijske pripreme za napad prema Donjem Lapcu. Gospodine Janić, sjećate li se tog artiljerijskog djelovanja ujutro 7. kolovoza prema Donjem Lapcu...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, sjećam se.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...iz pravca Udbine?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Sjećam se.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dalje se, pri dnu stranice, govori, u 13.35 sati navodi se da je došlo do intenzivnog ... ekstezivnog, pardon, artiljerijskog granatiranja na Donji Lapac. Gospodine Janić, u koje vrijeme su jedinice specijalne policije ušle u Donji Lapac?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, jedinice su ušle oko podneva. Nisam točno siguran. Ima u izvješćima, može se pogledati...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: ...ali nisam siguran. Ali svakako smo bili u gradu u vrijeme tog snažnog topničkog granatiranja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kako to objašnjavate da je za vrijeme dok ste vi bili u gradu Hrvatska vojska iz pravca Udbine granatirala Lapac? Da li su imali informaciju da ste vi u Lapcu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, kako smo mi tada shvatili, odnosno, kakvu sam ja informaciju dobio od stožera, oni, nažalost, nisu znali da smo mi... da se mi nalazimo u Donjem Lapcu, odnosno, da smo ušli prije njih u Donji Lapac. A sjećamo se one zapovjedi od načelnika Glavnog stožera *D 2 plus*, gdje je bila naređena koordinacija, koja očito nije dobro napravljena, jer oni nisu znali da smo mi već ušli u Gračac.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I tada je došlo do takozvane, u navodnicima, prijateljske vatre?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Upravo tako.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sada molio dokument 3D00-1451.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidićemo uskoro taj dokument. To je izvještaj koji ste vi, gospodine Janić, sastavili i poslali načelniku Sektora, gospodinu Sačiću o događajima u Lapcu u to vrijeme. I ono što bih vas ja upitao, to je: da li vam je bilo poznato da je zapovjednik 118. brigade prilikom borbi za Donji Lapac poginuo i da je ta brigada imala veliki broj poginulih djelatnika?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, mogao bih posvjedočiti da je ta domobranska brigada, ja u tom trenutku tada to nisam znao, razloge njihovog ponašanja, po mom tumačenju, ali sam kasnije saznao da su oni u borbama prije Donjeg Lapca, dakle, na svojem pravcu djelovanja imali dosta velike gubitke, čak mislim da je negdje 17 vojnika te domobranske pukovnije poginulo i da je poginuo i zapovjednik brigade i da, očito, u tom trenutku zapovjedna linija u toj brigadi nije funkcionirala, po mojoj vlastitoj prosudbi. Dakle, to je moja vlastita prosudba situacije koju sam vidio.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobro. I vi ste tada, sudeći prema ovom dokumentu koji imamo na ekranu, o tome da se događaju nedopuštene stvari, pri tom mislim na paljevine i pucnjavu od strane Hrvatske vojske u Donjem Lapcu, razgovarali sa pukovnikom Brajkovićem, skrenuli mu pažnju o tome, i na kraju izvješća konstatirate da snage specijalne policije su već bile izvan Donjeg Lapca kada je se to događalo, i da nisu sudjelovale u nikakvoj pucnjava i paležu. Možete li to potvrditi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mogu. Potvrđujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D556, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D556 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Idemo sada na drugu temu. Pokušat ću proći što je moguće brže, makar je jako značajna, a to je tema pretrage terena.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, gospodine Janić, nakon završetka operacija, rekli ste nam da su se jedinice specijalne policije povukle. Međutim, vrlo brzo bili ste angažirani na pretrazi terena u predjelu Petrove gore, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možemo li vidjeti dokument 02314.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidjet ćemo zapovjed Glavnog stožera od 10. kolovoza kojim se zapovjeda da snage specijalne policije pod zapovjedništvom generala Mladena Markača trebaju izvršiti čišćenje i potpuno zauzimanje rejona Petrove gore. I dalje se razrađuje ta zapovjed. Vidite zapovjed, gospodine Janić. Dakle, vi ste krenuli u

pretragu terena na Petrovoj gori. Recite nam, da li je prilikom pretrage tog terena naiđeno na pripadnike neprijateljskih oružanih formacija? Da li ste naišli na ... na eksplozivna sredstva i koliko dugo je pretraga trajala? To nam ispričajte, molim vas, ali što je moguće...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Kraće.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...sažetije.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa evo, ukratko. Pretraga je trajala dva dana. Očekivanja, odnosno, prosudba je bila da se na tom prostoru kreće još veliki broj neprijateljskih vojnika u rasulu, dakle, u grupama koje nisu organizirane. Međutim, tijekom pretrage nije naiđeno na... nije bilo sukoba, nije bilo borbenog kontakta, ali naiđeno je i nađena je velika količina sredstava, opreme, oružja i to.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D557, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D557 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, mi smo vidjeli da ste vi, snage specijalne policije, da su otišle iz predjela Sektora Jug i da sada tamo zapravo specijalaca nema. Međutim, potrebe događanja na terenu zahtjevaju da se pretraga terena vrši i dalje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio dokument broj 1414. Vidjet ćemo dokument kojim je traženo odobrenje od zapovjedništva Zbornog područja Gospić, a upućen je Ministarstvu obrane - Upravi vojne policije, brigadiru Laušiću ... neće biti taj ... sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 1414. Nemamo ga još na ekranu. Ne. Očito je neka greška u referenci. U redu. Nastavit ćemo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su pripadnici vojne policije pristupili pretrazi terena u vrijeme kada pripadnici specijalne policije više nisu bili na tom području?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Na kojem području?

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Na području Gračaca, na području oko Knina, dakle, na području na kojem su se vodile *Operacije Oluja*?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, ja nisam siguran u to. Čuo jesam da je vojna policija imala određene aktivnosti u tom smislu, ali kako sam ja bio zadužen za provedbu

naših operacija, nisam imao tu priliku osobno vidjeti. Čuo jesam da su oni u okviru nekih svojih nadležnosti i zadaća obavljali i te poslove.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobro.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih onda molio dokument 3D00-1441.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidjet ćemo jedan dokument koji je izvanredno izvješće pukovnika Radotića iz Stožera Zbornog područja Gospić, koje je upućeno u Glavni stožer, Ministarstvu obrane, političkoj upravi u kojem se dakle kaže da su dana 12. kolovoza u zoni razmještaja brigade HV prilikom vršenja, dakle, operacije, da je ranjen jedan pripadnik HV-a, i tako dalje, da su ranjeni iz snajperske puške, da je to zona u kojoj je odgovornost preuzela 154. brigada HV i da je došlo, dakle, do borbenog kontakta. Slažete se da to ukazuje da je bilo u to vrijeme, dakle, polovicom mjeseca kolovoza, još uvijek određenih neprijateljskih vojnika koji su tražili sklonište u šumama?
SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Imate li ta saznanja?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Ovo je samo jedna od desetina informacija koje su ukazivale o napadima srpskih vojnika u bježanju. Čak je u to vrijeme i jedan naš djelatnik obavještajnog odjela bio teško ranjen u blizini Gračaca u vrijeme kada se iz zarobljenog skladišta vozila oprema. Dakle, bio je napad srpskih vojnika i to već dvadesetak dana nakon *Oluje* napad na našu jednu jedinicu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovdje se čak na kraju dokumenta navodi da zaostale grupe raspolažu sa minobacačima od 120, 82 milimetra i sa dva tenka, i zato su pripadnici Hrvatske vojske upozoreni na krajnji oprez.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D558, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D558 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim dokument 65ter, 1135.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, vidjet ćemo jednu zapovjed Glavnog stožera Hrvatske vojske od 14. kolovoza 1995. godine, kojim je zapovjedbano da se, u točki B, u stavku B prve točke, pristupi razbijanju zaostalih neprijateljskih skupina i čišćenju terena. Ta zapovjed upućena je prema zapovjedništvima Zbornih područja: Bjelovar, Zagreb, Karlovac, Gospić, Split, dakle, postrojbama Hrvatske vojske. Ovdje se

kaže da treba pristupiti planski i organizirano pretresima terena i čišćenju prostora od zaostalih i eventualno ubačenih neprijateljskih bandi. U točki C govori se da treba izvršiti prosudbu ugroženosti prometnica i odrediti snage za zaštitu putem patroliranja ili sličnim načinom. Na sljedećoj stranici ove zapovjedi u točki D zapovjeda se da treba ubrzat asanaciju oslobođenih prostora i sve probleme oko stoke i materijalnih sredstava riješiti u suradnji sa odgovarajućim tijelima Ministarstva unutarnjih poslova i poljoprivrede. Treba voditi računa, naravno, o mjerama sigurnosti. Ovo ukazuje, gospodine Janić, na činjenicu da su prema zapovjedi Glavnog stožera postrojbe HV-a izvršavale akcije pretresa terena i asanacije. Da li se slažete sa mnom?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: U potpunosti se slažem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim vas broj za ovaj dokument, gospodine tajniče.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D559, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Gospodine Mikuličiću, ako ne biste imali ništa protiv ... možda i imate, ali da se vratimo na 69. stranicu, redovi 11 i 12, kaže se da je 15 hrvatskih vojnika ušli u koje mesto? Koliko se ja sećam, to je Donji Lapac?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Koliko se sjećam, to je neko selo koje se zove Uzlapac.

SUDIJA ORIE: Uzlapac, da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To je ime sela. Nisam upoznat konkretno sa ovim područjem, tako da sam samo pročitao ono što vidim u izvještaju vojnih promatrača Ujedinjenih nacija. Tako da bismo mogli da ga spelujemo za...

SUDIJA ORIE: Ne, biće u redu na kraju. Ja sam samo malo zbunjen što je...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: (*preklapanje govornika*) ...slično kao i Donji Lapac.

SUDIJA ORIE: Da. Ne, ne. Nije to problem koji imam. Moj problem je da se tu sugeriše, manje-više, da je tih 15 vojnika Hrvatske vojske, ali to možda nije ono što ste želeli da utvrdite, da su oni bili manje-više meta artiljerijske vatre iz kalibra 8.35 milimetara.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da. I ja ću početi čitanje ovog paragrafa od samog početka, jer su...

SUDIJA ORIE: (*preklapanje govornika*)...ali ako je... ako je to selo koje ste imali, jer koordinate za selo koje ste pomenuli su poprilično drugačije od koordinata za Donji Lapac.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Naravno. Da. Da, naravno. Znam...

SUDIJA ORIE: Ne, ja samo pokušavam da pratim šta vaša linija... šta ste pokušali da utvrdite u liniji ispitivanja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Pokušavao sam da utvrdim da su se vojnici Hrvatske vojske kretali prema granici Bosne i Hercegovine, i da je posle toga došlo do artiljerijske paljbe odnosno, granatiranja iz Donjeg Lapca, i to je jedan paragraf ispod.

SUDIJA ORIE: Da, video sam to. Naravno, gledao sam koordinate da bih video kojoj meri je očigledna meta artiljerije...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: (*preklapanje govornika*) ...nema nikakvog značaja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: To nije od značaja uopšte. Oh, pa, sad mi je lakše. Puno vam hvala. Mada me i dalje ovo pitanje zbunjuje. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu. Molio bih dokument 65ter, 654.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sad ćemo vidjeti jedan zahtjev koji je prema generalu Markaču uputio general-pukovnik Ante Gotovina, zapovjednik Zbornog područja Split u kojem od generala Markača zahtjeva da se iz sastava specijalne policije Ministarstva unutarnjih poslova izdvoji jedna bojna i uputi u Zborno područje radi zadataka i da se javi brigadiru Ademiju radi angažiranja na čišćenju terena. Mi smo već razgovarali o liniji zapovjedanja i složili smo se da je linija zapovjedanja gospodina Markača išla isključivo prema Glavnom stožeru. U gornjem desnom uglu vidimo jedan rukom pisani tekst u kojem se kaže da to ne dolazi u obzir, jer da jedino Glavni stožer Hrvatske vojske u Zagrebu može postaviti takav zahtjev. Da li to odgovara vašem sjećanju i poimanju hijerarhijske strukture jedinica na terenu u to vrijeme?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, u potpunosti. Samo je načelnik Glavnoga stožera Hrvatske vojske mogao nama izdati zapovjed. Takav je sustav bio.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, pitamo se da li ulažete prigovor?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Oprostite, gospodine predsjedavajući. Ne ulažem prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D560.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D560 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih 65ter, 1223.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidjet ćemo jednu zapovjed Glavnog stožera, načelnika, generala Červenka, kojom se zahtjeva organizirano planiranje i pristupanje pretresi i čišćenju terena i objekata od strane za to namjenjenih specijalnih postrojbi MUP-a vojne policije i korištenja postrojbi Hrvatske vojske. Ovdje se...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Izvinjavam se, nisam shvatio da niste čuli broj.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U toj zapovjedi, dakle, ponovno se naređuje jedinicama specijalne policije da pristupe čišćenju terena, a vidimo, to je 21. kolovoz. Da li se to reflektira u vašem sjećanju na taj način?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, apsolutno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim broj za ovaj dokument.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 01223 postaće dokazni predmet Odbrane broj D561.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D561 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nakon ove zapovjedi, jedinice specijalne policije pristupile su izvršenju na pretrazi terena koja se dalje vrši. I ja bih molio dokument 01226.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: To je izvješće o izvršenoj zapovjedi koji je podnio gospodin Mladen Markač prema Glavnom stožeru za dan 21. kolovoz 1995. godine. Da li ste svjesni, gospodine Janić, da su takova izvješća prema Glavnom stožeru išla na dnevnoj bazi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Upravo ta izvješća i ovo koje sada vidim su iz stožera u Gračacu *Sustavom Rebus* upućivana u Glavni stožer.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I da se podsjetimo, njih je pripremao i sastavljao gospodin Vranjković...

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ...zar ne?
SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio broj za ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Odbrane broj D562.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D562 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, ja imam ovakav izvještaj od 21. kolovoza, i to imam nekoliko po redu do 28. kolovoza. Ne znam... do 29. kolovoza, ispričavam se. Mislim da nije neophodno da prođemo kroz sve ove dokumente. U stvari, moj kolega me je podsjetio da dokumenti idu do 3. rujna. Dakle, mislim da nije neophodno da prolazimo kroz sve, a ja ću ih ponuditi u spis... preko Obrane, u redu? Da li je to u redu vama, gospođo Mahindaratne?

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Što se mene tiče, gospodine predsedavajući, to je u redu i nemam prigovor.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Tako ćemo uštedjeti nešto vremena.

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da ćete obezbediti gospodinu sekretaru... koliko mislite da ima tih dokumenata ? Ako napravite...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Napraviti ću spisak.

SUDIJA ORIE: Ne, ne. Tako ćemo i uraditi. Ako kažete da ih ima devet, to je u redu, onda gospodin sekretar može da rezerviše brojeve.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: (*preklapanje govornika*) ...Ja se referiram na *ter* brojeve koji će...

SUDIJA ORIE: Pa, vi ih pripremite gospodinu sekretaru. Mi ćemo se tim dokumentima baviti kasnije. Već znamo da nema prigovora. Biće primljeni u spis ali prvo moraju da se završe administrativne stvari oko toga. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Samo jedno opće pitanje oko ovih izvješća u tom periodu, dakle, od 21. kolovoza pa kasnije, do trećeg rujna kada je vršena ta pretraga

terena. Da li po vašem sjećanju odgovora istini da je pronađeno više pripadnika neprijateljske vojske koji su se sakrivali u šumama i brdima, da je pronađena određena količina streljiva i eksplozivnih sredstava?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da. Da, to mogu potvrditi da je upravo ovako kako ste rekli, zarobljeno i predano policiji određen broj osoba, pronađeno puno opreme, oklopnih vozila, skladišta, odbačenih oružja i ostale opreme.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja ću ovdje samo...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja ću ovdje samo referirati na dokaz koji je već Tužiteljstvo uvrstilo, a to je P577, a on predstavlja skupno izvješće o broju djelatnika specijalne policije koja je sudjelovala u toj akciji pretrage i čišćenja terena, o broju pronađenih civila na terenu, o broju pronađenih materijalno-tehničkih sredstava, dakle, eksploziva, oružja i tako dalje, i samo podsjećam da je riječ o znatnim količinama, mada ne ulazimo detaljnije u već uvedeni dokaz.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, dozvolite mi sad jedno ili dva pitanja koja su vezana uz *Vlak Slobode* koji ste jučer spomenuli. To je, dakle, bio vlak kojim je iz Zagreba ... po uspostavljenoj željezničkoj pruzi povezan Zagreb i Split kroz bivše okupirano područje, i tim vlakom trebao je doći predsjednik Republike doktor Franjo Tuđman zajedno sa državnim dužnosnicima i određenim pripadnicima diplomatskog zbora iz Zagreba, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Jedinica... antiteroristička jedinica *Lučko* dobila je specijalan zadatak u vezi ovoga vlaka, jer je trebala osigurati prugu na jednom najosjetljivijem mjestu. Da li je to točno?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio sada da na trenutak pređemo na privatnu sjednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, vratili smo se na otvorenu sednicu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, riječ je o dokumentu od 1. rujna u kojem zapovjednik Zbornog područja Gospić daje izvješće prema Glavnom stožeru i operativnoj upravi i gdje se navodi o tome kako su postrojbe Hrvatske vojske Zbornog područja Gospić prilikom pretrage terena dolazile u vatrene kontakte. To se opisuje u točki 3. I prosudba je da postoje još neke eventualne skupine u širem prostoru Plitvičkih

jezera i padine Plješevice. Da li to odgovara i vašem sjećanju na taj period, da je, dakle, bilo zaostalih neprijateljskih vojnika i skupina u šumama nakon završenih operacija?
SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Mogu potvrditi ovo izvješće.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim broj za ovaj dokument.

SUDIJA ORIE: Ne znam ko se čeka i iz kog razloga?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja čekam broj za dokument.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da li sam nešto propustio?

SUDIJA ORIE: Posljednja stvar koju vidim u zapisniku jeste odgovor svedoka i tu se zapisnik završava, stoga nisam znao da vi čekate da čujete od gospođe Mahindaratne da li ima prigovor.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, nisam shvatila da se dokument predlaže u spis. Ako je reč o dokument koji je na ekranu, nemam prigovor.

SUDIJA ORIE: Da. To je dokument od 1. septembra. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Odbrane broj D564.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D564 primljen je u spis. Molim vas, nastavite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, nakon što je, dakle, završena uloga specijalne policije u predjelu Gračaca, okolice Knina i tako dalje, pristupilo se novoj akciji po naredbi Glavnog stožera na području Plitvica, sjećate se?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da, sjećam se.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio dokument 01707... 01707.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, ovo je izvješće gospodina Markača, načelniku Glavnog stožera, o izvršenoj zadaći za dan 6. rujna na području Plitvica. Ovdje se navodi o tome koliko je terena pretraženo, i tako dalje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja, također, imam jedan broj tih dokumenata koji su identični i koji se, zapravo, odnose na dane kada je vršena ta operacija pa ću, također, te dokumente, ukoliko neće biti protivljenja, uvesti kao dokumente kroz *bar table*. Časni

Sude, shvatio sam da sam došao do poslednje točke svog ispitivanja. Da li bih mogao da dobijem još tri ili četiri minuta, molim vas?

SUDIJA ORIE: Četiri minuta.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Četiri minuta. Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Odbrane broj D565.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D565 primljen je u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kad je završena ova operacija, izdan je dokument broj 02831 ... 02831, što predstavlja skupno izvješće o izvršenoj pretrazi šireg područja *Nacionalnog parka Plitvice* od strane jedinica specijalne policije. U tom dokumentu govori se o broju pronađenog streljiva, 02831. U tom, dakle, dokumentu govori se o pronađenom streljivu, o razminiranju određenih dijelova *Nacionalnog parka Plitvice*, dakle, o stvaranju sigurnosnih uvjeta na tom terenu. Možete li potvrditi, gospodine Janić, da ste... da je specijalna policija sudjelovala u ovoj akciji koja se zvala *Operacija Oluja Plitvice*?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Potvrđujem, jer sam ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: ...osobno sudjelovao.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih broj za ovaj dokument.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemam prigovor.

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Odbrane broj D566.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D566 primljen je... (*preklapanje govornika*)

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim sada dokument 1778.

SUDIJA ORIE: Idemo suviše brzo za transkribere... Dokazni predmet Odbrane broj D566...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: I časni Sude...

SUDIJA ORIE: ...primljen je u spis. Molim vas sačekajte dok se transkript zaustavi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Izvinjavam se, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidimo, ovo je dokument koji predstavlja raščlambu upotrebe vojne policije u *Operaciji Oluja* u kojem se na stranici 3 tog dokumenta opisuje da je čišćenje, odnosno, pretres naselja većih gradova vršen od... i područja... duž komunikacije... vršen odmah po prolasku postrojbi Hrvatske vojske od strane pripadnika *AT* postrojbi vojne policije. *AT* je kratica za antiteroristički vod vojne policije, zar ne?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Dakle, ovaj dokument nam pokazuje ulogu vojne policije u, zapravo, čišćenju terena, pa bih molio da mu se odredi broj i uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Gospođu Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Odbrane broj D567.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D567 primljen je u spis. Ali sada gledam ovo što se vidi na ekranu. O kom paragrafu vi tačno govorite?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Govorim o paragrafu 3.2.

SUDIJA ORIE: Da, 3.2. To se ne nalazi na mom ekranu. To možda objašnjava...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: (*preklapanje govornika*) ...to je 3. stranica cijelog dokumenta, na dnu stranice.

SUDIJA ORIE: Snaći ću se. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Janić, moje zadnje pitanje. Dugo godina ste surađivali s gospodinom Markačem. Molim vas u dvije ili tri rečenice recite kakva je ta suradnja bila i kako ste vi doživjeli gospodina Markača kao zapovjednika jedinica specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, da. Ja gospodina Markača poznajem preko 20 godina. Dugo godina smo radili zajedno, bili najbliži suradnici. I evo, ovako, kao prijatelj i kolega mogu reći da ga poznajem kao skromnog, odgovornog i časnog čovjeka, policajca i vojnika. Evo, to bi ukratko bilo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na vašim odgovorima, gospodine Janić.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ovim se završava moje unakrsno ispitivanje, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine Mikuličiću. Stvari i dalje isto stoje kada je reč o Odbranama gospodina Čermaka i gospodina Gotovine. U tom slučaju, gospođu Mahindaratne, tražili ste 15 minuta i pokušajte da završite svoje dodatno ispitivanje u okviru tog vremena.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Gospodine sekretare, molim vas da nam predočite dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 1417.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA MAHINDARATNE

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, juče vam je tokom unakrsnog ispitivanja postavljeno pitanje o jedinicama specijalne policije koje su pridodate policijskim upravama, i postavljeno vam je pitanje u vezi sa odnosom između načelnika policijske uprave i ovih jedinica. Dakle, da li ste upoznati sa ovim dokumentom koji se sada nalazi na ekranu?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim da da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: To je službeni dokument hrvatskog Ministarstva unutrašnjih poslova. Je li tako?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Tako je. Tako je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, ovo je BHS verzija, a u samom dokumentu je i engleski prevod. Molila bih da pređemo na 8. stranicu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, ne bih želela da gubim vreme, ali na ovoj stranici se objašnjava kako su bile organizovane policijske uprave i navodi se koje policijske uprave su postojale.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim da pređemo na 15. stranicu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, ovo su različiti sektori Ministarstva unutrašnjih poslova, zar ne, a specijalna policija se ovde navodi pod brojem 3? Mislim da se tako navodi u dokumentu. I zatim idemo dalje.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim da se predoči 18. stranica.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vidimo sledeći paragraf gde se kaže da je Ministarstvo unutrašnjih poslova organizovano na sledećim nivoima: broj jedan se odnosi na centralnu upravu, a broj dva se odnosi na policijske uprave, a onda se kaže: "20 policijskih uprava koje slede županijski sistem Republike Hrvatske, te prihvatni centar, i tako dalje. Da li su ove policijske uprave bile geografski organizovane, i da li je Ministarstvo unutrašnjih poslova bilo podeljeno na policijske uprave iz administrativnih razloga? Da li je to tačno?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ovako, Hrvatska je inače administrativno podjeljena u 20 županija, to su kao 20 regija. A svaka ta regija, odnosno, županija ima svoju policijsku upravu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molila bih da sada pogledamo 19. stranicu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: To je, zapravo, puna tabela, deo koji je gospodin Mikuličić juče ponudio u spis, bez ovog gornjeg dela. To je tačna tabela, zar ne?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ispričavam se.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, imate li prigovor?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemam prigovor, samo bih zamolio da se nešto razjasni. U dokumentu koji je upravo prikazan na ekranu, da li je to originalni dokument iz 1995. godine ili koje je vreme izdavanja ovog dokumenta? Možete li nam dati referencu, molim vas?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine Mikuličiću, tabela koju ste juče predložili u spis je identična... donja polovina je identična. Ono što je nedostajalo u tabeli koju ste ponudili u spis je gornja polovina, gornji deo. Dakle, to je vaša tabela u vezi sa ovim... taj vremenski okvir je isti kao ovaj.

SUDIJA ORIE: Dokument svakako nije iz 1995. godine, pošto se u jednom od dodataka navodi nešto što se dogodilo 1996. godine, tako da nije dokument iz 1995. godine. Gospođa Mahindaratne, međutim, ima pravo da postavlja pitanja. Naravno, ona takođe može da pita da li se taj deo hijerarhijske strukture promenio od 1995. godine. Ali u svakom slučaju, ona ima pravo da postavi pitanje koje se odnosi na sledeće: da li će ono što je – još uvek nisam mogao da proverim da li je tako – ona smatrala da je istovetno donjem delu, biti kompletno ako se doda gornji deo koji je sada prikazan na ekranu. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, izvinjavam se što prekidam. Mislim da bi bilo pravično da se saznaju datumi svake od tih tabela kako bi svedok mogao da odgovori, mislim, prilično tačno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Postaviću pitanje.

SUDIJA ORIE: Pa, čak i ako ne znate datume, ponekad, ako ste upoznati sa sadržajem, datum ne mora da bude značajan. Pretpostavljam, gospođu Mahindaratne, da ste pažljivo proverili da je donji deo u svakom pogledu isti?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Jesam, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Onda možete da postavljate pitanja o sadržini ove tabele, a kada je sastavljena, to je pitanje o kome možemo da razgovaramo, ali ne u ovom trenutku. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, možda biste mogli da nam kažete da li ova tabela odražava organizacioni okvir Ministarstva unutrašnjih poslova. Da li je ovo tačno i da li važi i za 1995. godinu? Da li je to kako je bilo organizovano? Pretpostavljam da ne možete da govorite o drugim sektorima, ali barem kada je u pitanju sektor specijalne policije?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da li imamo prevod na ekranu za svedoka, molim vas, jer...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da. Na sledećoj stranici je tabela na BHS-u ili možda na prethodnoj stranici, ali ako bismo mogli... Tako je.

SVEDOK JANIĆ: Da, to je tačno. Međutim, htio bih jednu kratku napomenu, ako dozvolite. Ovaj kompletan dokument... dokument... ova knjiga, meni se, koliko... po mom sjećanju, ta knjiga nije nikakav oficijelni dokument iz Ministarstva unutrašnjih poslova, nego je to publikacija koja se štampala na hrvatskom i na engleskom, koja se je davala stranim delegacijama koje su dolazile u posjetu Ministarstvu unutrašnjih poslova, kako bi imale uvid u našu policijsku organizaciju naše policijske službe. To nije ustroj policijski i to nije Pravilnik o unutarnjem ustroju. To je publikacija koja je ovako publicirana da bi se dijelilo stranim delegacijama.

SUDIJA ORIE: Gospodine Janiću, to je možda razlog zašto gospođa Mahindaratne traži razjašnjenje ovoga. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim da sada pređemo na 29. stranicu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I mi smo... ako pogledamo treći paragraf, i ja ću samo na brzinu pročitati relevantni deo. Odnosi se na specijalnu policiju, i kaže se: "Specijalna policija, prema unutrašnjoj strukturi, sastoji se od sektora specijalne policije sa svojim odeljenjima...", i nabrajaju se sva odeljenja u skladu sa teritorijalnom organizacijom... Izvinjavam se, propustila sam deo "...i druge jedinice koje se nalaze pri policijskim upravama u skladu sa teritorijalnom organizacijom Republike Hrvatske". Dakle, tu se kaže da su jedinice locirane u policijskim upravama. Dakle, koliko ja razumem, gospodine Janiću, kaže se da se specijalne policijske jedinice nalaze pri policijskim upravama, a ja to ne čitam kao... kao da se te jedinice nalaze u okviru

komandne strukture policijskih uprava. Ali vi ste u veoma dobroj poziciji da objasnite Pretresnom veću kakav je to scenario?

SUDIJA ORIE: Koji scenario?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kakav je tačno bio odnos između jedinica specijalne policije koje su pridodate policijskim upravama i policijske uprave. Da li je to bio administrativni aranžman?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Evo, mogu objasniti. Na primjer, jedna policijska uprava ima pet policijskih postaja i specijalnu jedinicu. Dakle, u istom... specijalna jedinica neke policijske uprave je u istom administrativnom odnosu prema vrhu policijske uprave, dakle, prema načelniku, kao i neka od policijskih postaja unutar te policijske uprave. Dakle, to je stroga hijerarhijska struktura. Na čelu uprave je načelnik policijske uprave, ide zamjenik načelnika, pa idu odjeli; Odjel policije, Odjel kriminalističke policije, Odjel, ne znam, prometne policije, i u razini... u rangu odjela bila je i specijalna jedinica, u rangu odjela u policijskoj upravi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, juče smo videli niz izveštaja koje su podnele jedinice specijalne policije posle operacija i podnele ih sektoru specijalne policije. Da li su komandanti jedinica, specijalnih jedinica policije koje su se nalazile pri policijskoj upravi, podnosili izveštaje o svojim dnevnim aktivnostima? Na primer, o operacijama čišćenja, načelnicima policijskih uprava. Videli smo da su izveštaji bili poslani sektoru specijalne policije. Moje pitanje je: da li su takve izveštaje slali i načelnicima uprava policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Oni takve dnevne izvještaje nisu slali. Ali su, svakako, po povratku u bazu, podnosili izvješće načelniku uprave o tome što su radili tijekom angažmana izvan njihove policijske uprave. Ali takve dnevne izvještaje operativne nisu radili. Njih su radili samo za sektor specijalne policije, s obzirom da su i bili u tim trenucima pod zapovjedanjem sektora specijalne policije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li su načelnici policijskih uprava donosili odluke o operacijama ili aktivnostima jedinica specijalne policije koje su se nalazile u okviru policijskih uprava, u smislu koje operacije oni treba da izvedu? Ili je sve to bilo pod kontrolom sektora specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Načelnik policijske uprave je planirao i rukovodio jedinicom u svim onim situacijama kada je jedinica poslove svoje redovne obavljala na području policijske uprave. Onog trenutka kada je jedinica pozvana u skupne snage...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Janiću, moje pitanje je bilo sasvim konkretno. Glasilo je: da li su načelnici policijskih uprava, ne mislim na komandante jedinica specijalne policije, već na načelnike policijskih uprava, da li su ti načelnici odlučivali o aktivnostima koje će jedinica specijalne policije izvoditi i izdavati naređenje, kao na primer – izvedite operaciju čišćenja u određenom području, dakle, vrsta naređenja kakva su izdavali gospodin Markač i gospodin Sačić, kao što smo juče videli?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Oni su njima izdavali zapovjedi za određene poslove, za poslove pretrage terena nisu izdavali, jer su jedinice u tim poslovima bile pod zapovjedništvom sektora, ali su za druge poslove izdavali zapovjedi. Recimo, ako je bila talačka situacija na području Osijeka, zapovjed specijalnoj jedinici *Osijek* da riješi talačku situaciju u Osijeku morao je dati načelnik Policijske uprave u Osijeku.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Zbog nedostatka vremena brzo prelazim na nešto drugo, gospodine Janiću, jer moram da pokrijem još jednu oblast. Samo još jedno poslednje pitanje u vezi sa ovim. Dakle, ukoliko bi morale da budu preduzete disciplinske mere protiv pripadnika jedinice *Lučko*, u čijoj zoni odgovornosti je to bilo? Mislim, s obzirom da je jedinica *Lučko* bila samostalna, da li bi to bio sektor specijalne policije?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, mislim da ovo prevazilazi okvire unakrsnog ispitivanja i nije ništa bilo raspravljano o tome u unakrsnom ispitivanju.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Bilo je pominjano da jedinica *Lučko* nije vezana za policijsku upravu.

SUDIJA ORIE: Mislim da smo videli barem neke statističke podatke o disciplinskim merama. Dakle, da budem sasvim iskren, ne znam da li je to bilo u glavnom ili unakrsnom ispitivanju. Vidite, meni nije svejedno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U unakrsnom ispitivanju, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: U unakrsnom ispitivanju. Onda vas molim da odgovorite na pitanje, gospodine Janiću.

SVEDOK JANIĆ: Molim da ponovi se pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, ako...

SUDIJA ORIE: Ko je bio nadležan za izricanje disciplinskih mera jedinici *Lučko*?

SVEDOK JANIĆ: Zapovjednik jedinica je bio odgovoran da pokreće stegovne postupke za stegovne propuste pripadnika jedinice. Dakle, zapovjednik je bio odgovoran, ovlašten, to je bilo u okviru njegove nadležnosti, njegovog radnog mjesta da pokreće disciplinske postupke.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, gospodine Janiću, vi ste... trenutno komandant specijalne policije. Ako vidite jednu od vaših podređenih jedinica za koju postoji sumnja da je učinila krivično delo, a vi ne vidite da je pokrenuta bilo kakva istraga protiv toga, šta biste uradili?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Mislim... Molim vas, pojasnite mi. Nije mi jasno dovoljno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da pretpostavimo, kao komandant specijalne policije ste obavješteni da su vaše potčinjene jedinice... odnosno, da postoji sumnja da su počinile krivično delo, a vi vidite ili ste obavješteni da komandant jedinice koji je odgovoran za pokretanje istrage ili za izricanje neke disciplinske mere nije to uradio, šta biste onda vi uradili kao komandant specijalne policije?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Pa, ja bih tada njima poslao dopis u kom bih ga upozorio, upoznao sa činjenicama koje ja znam, i upozorio ga na njegovu obavezu pokretanja disciplinskog postupka.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: S obzirom na kratko vreme koje nam je preostalo, preći ćemo na drugu temu. Gospodine Janiću, svedočili ste o artiljerijskoj podršci koju ste tražili u toku napada. Rekli ste da su postojale mete koje su bile ranije određene. Da li je bilo ranije određenih meta u područjima koja su bila nastanjena civilnim stanovništvom na vašoj liniji napada?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Ne. Moja linija napada... O kojoj fazi govorimo? Da li o prvoj fazi *Oluje* ili o kompletnoj...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: O prvoj fazi. O prvoj fazi *Operacije Oluja* od 4. i 5. avgusta.

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Moja... Dakle, moj pravac djelovanja je išao: Velebit, Čelavac, do Prezida, dakle, do komunikacije. To je bilo nenaseljeno područje i nije tu bilo... čak ni sela nije bilo, ovaj, na tom mom pravcu. Osim položaja neprijateljske prve i druge njihove linije, tog repetitora Čelavac, nije bilo drugih objekata na tom mom prostoru. Tako da nije bilo ni ciljeva o kojima vi sada pričate, koji bi mogli biti ciljevi...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Koji su bili unapred utvrđeni ciljevi? Da li su bili vojnici ili su tamo bile neke druge vojne instalacije ili oprema, šta su bili unapred utvrđeni ciljevi?

SVEDOK JANIĆ – ODGOVOR: Unapred određene mete su bili, dakle, neprijateljski položaji u dubini njihove linije obrane. To su bili njihovi topnički položaji, njihova zapovjedna mjesta, skladišta, dakle, neprijateljska infrastruktura... infrastruktura njihove vojske koja je bila u funkciji obrane njihovih linija. Isključivo to, dakle, uopće ne znam na šta bi... nikad, dakle, kada se je radila operacija, drugi ciljevi nije... nije... nisu ni mogli... postojati ti drugi ciljevi. Uvijek su bili samo isključivo vojni ciljevi koji su... čija je svrha bila postići efekte probijanja neprijateljskih linija obrane i ispuniti ciljeve operacije. Drugih ciljeva nije bilo moguće biti.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, zamolio sam da završite u roku od 15 minuta. Utrošili ste znatno više.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, molim još samo dva minuta.

SUDIJA ORIE: Ne. Možda ja imam pitanje. Ja sam vas ograničio... a takođe sam gledao kako koristite svoje vreme, a ja mogu da zamislim da biste, što se tiče prioriteta, radije počeli sa poslednjom temom nego sa ostalim.

(Pretrerno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Imam jedno pitanje za vas.

ISPITIVANJE: PRETRERNO VEĆE

SUDIJA ORIE: Predočen vam je izveštaj od 21. avgusta, gde se izveštava o aktivnostima, i rečeno je da je bilo sličnih izveštaja za svaki dan. U izveštaju od 21. avgusta, spominje se da su se u podne, gospodin Gotovina, gospodin Čermak i gospodin Markač kratko sastali. Da li znate bilo šta o tom sastanku od 21. avgusta?

SVEDOK JANIĆ: Ne.

SUDIJA ORIE: Da li... da li imate bilo kakvu predstavu o tome koliko su se često ova gospoda koju sam upravo spomenuo sastajali u ovom periodu, u Kninu? Njih trojica zajedno?

SVEDOK JANIĆ: Ne mogu... to ja ne znam. To je bila visoka razina u kojoj ja nisam bio. Nisam mogao to znati.

SUDIJA ORIE: U redu. To je bilo moje pitanje. Da li se zbog unakrsnog ispitivanja ili pitanja Pretrernog veća javila potreba za dodatnim pitanjima, gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ne, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Onda, gospodine Janiću, ovim se završava vaše svedočenje. Drago mi je, pošto ste jako želeli da se vratite danas, da smo barem mogli da vam izađemo u susret. Imam jedno pitanje za vas. Ranije smo razgovarali o mogućnosti da bi original rukom pisanog izveštaja, za koji ste rekli da ga možda imate kod kuće, trebalo dati na uvid ovom Sudu, ne trajno, već samo da pregledamo. Molim vas, proverite kod kuće da li možete da ga pronađete, a onda će Odeljenje za žrtve i svedoke dati detalje našoj kancelariji u Zagrebu. A ako bismo ga dobili, naravno da bismo ga dali i drugim stranama da ga pregledaju. Gospodine Janiću, najlepše vam hvala što ste prevalili dugačak put do Haga, kako biste odgovorili na sva pitanja koja su postavile strane, kao i Pretrerno veće. I želim vam bezbedno putovanje kući i naravno, pre svega, da stignete kući na vreme. Sada prekidamo sa radom.

SVEDOK JANIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, mi ćemo prekinuti do ponedjeljka u 14.15 časova.
To je ponedjeljak, 14. juli, u 14.15 časova u sudnici broj 2.

Sednica je završena u 13.50 h

Nastavlja se u ponedjeljak, 14. jula 2008. godine u 14.15 h.

Fond Za Humanitarno Pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje